

Četvrtak, 16. oktobar 2003.

Svedok B-1445

Svedok Sead Omeragić

Svedok B-1453

Optuženi je pristupio Sudu

Otvorena sednica

Početak u 9.04 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolete, sedite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 1445, da li je tačno da upravo istog dana kada je proglašena nezavisnost Bosne i Hercegovine da su izbile oštре borbe u Sarajevu i drugim mestima, da je poginulo 14 osoba, a preko 100 ranjeno?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je 3. maja napadnuta kolona JNA koja se izvlačila iz opsadnute zgrade Komande Armije u centru grada?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ne mogu komentirati, jer nisam bio u Sarajevu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čuli ste za taj događaj, prepostavljam?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Tek kasnije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' vam poznato da je takođe od strane ovih grupacija, Patriotske lige, napadnut 15. maja vojni konvoj u Tuzli kada je ubijeno 49 vojnika?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ne mogu komentirati, nisam bio u Tuzli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, da li išta znate o naoružavanju vaših snaga iz tog vremena?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste bili među nekoliko vrlo uglednih funkcionera. Prepostavljam da znate da je već oktobra 1991. godine, skoro šest meseci pre početka oružanih borbi iz Austrije (Austria) avionom prebačena u Sarajevo jedna velika količina naoružanja?

SUDIJA MEJ: Ne. Ovo je svedok iz Doboja, a vi njemu iznosite uopštene stvari. On je rekao da nije bio u Sarajevu, a vi sada nastavljate i pokušavate da ponovo iznosite te uopštene, opšte stvari u vezi Sarajeva i Austrije. Ja ne znam šta vi mislite, kakva je svrha unakrsnog ispitivanja, ali mi se čini da vi mislite da je svrha da vi što detaljnije, koliko god to možete, iznesete srpsku stranu, govorim uopšteno. Mi smo na ovom suđenju već skoro dve godine i vi morate da shvatite da svedok može da odgovara samo na ona pitanja koja se odnose na stvari koje imaju direktnе veze sa njima, o kojima oni imaju direktna saznanja. Nema svrhe da raspravljate sa svedokom i gubite vreme postavljajući svedoku pitanja o stvarima o kojima on ništa ne zna, apsolutno ništa. Vi, kao što sam već mnogo, mnogo puta rekao, možete da izvedete svoje dokaze o avionima iz Austrije i slično. Ako je to relevantno, vi to možete da izvedete, ali nema nikakve svrhe da vi o tome sada postavljate pitanja svedoku, jer tako samo uzalud gubimo vreme. Pitajte ga nešto na šta on može da odgovori.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May), ja ne mogu da znam unapred da li je svedoku nešto poznato ili nije. Ja ga zato pitam, a on zaista može da da odgovor da ne zna ništa o tome

SUDIJA MEJ: Vi samo gubite vreme na uopštenu pitanja. On je već odgovorio na dva pitanja. On nije bio u Tuzli, on nije bio u Sarajevu. Hajde da vidimo da li on zna nešto o avionima iz Austrije i Sarajeva? Da li nešto znate o tome, svedoče?

SVEDOK B-1445: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prepostavljam da mogu da mu postavljam pitanja o Bosni i Hercegovini, jer je bio u Bosni i Hercegovini. Ne moraju da budu tako konkretna kako, kao što su avioni. Ali da li vam je poznato da je već u januaru 1992. godine u Ženevi (Geneva), da su prihvaćeni prin-

cipi ustavnog uređenja koje su predložili međunarodni posrednici? Nije bilo nikakvih sukoba tada u Bosni i Hercegovini ...

SUDIJA MEJ: Nije na ovom svedoku da na to odgovori, on dolazi iz Doboja, možete mu postavljati pitanja o Doboju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa, gospodine Mej, valjda zna kako je došlo do sukoba. Sukobi nisu izbili zbog Doboja nego zbog cele situacije u Bosni i Hercegovini.

SUDIJA MEJ: Možete da pitate druge svedoke koji će da dolaze i koji će da se bave konkretnim pitanjima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine 1445, vi ste sami rekli da ste u opštini sasvim dobro funkcionisali i da su sarađivali prestavnici Srba i Muslimana i Hrvata.

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Mi smo sarađivali do prvih parlamentarnih izbora, jer nam je bio zajednički cilj da se sruši Komunistička partija, odnosno Savez komunista Bosne i Hercegovine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda kad ste preuzeli vlast, onda ste se međusobno posvađali, je l' tako?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Mi se nismo međusobno posvađali, mi smo se razišli zbog ideologije SDS-a, jer odmah po preuzimanju vlasti u Doboju, odmah je SDS logično, uz saglasnost svojih republičkih mentorova pošao u separatnu politiku koja nije više bila u suglasju sa ostalim narodnim strankama u opštini Doboju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko su bili ti njihovi republički mentorovi?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Pa zna se, znači viši organ republički SDS na čelu sa Radovanom Karadžićem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ste imali republički SDA na čelu sa gospodinom Alijom Izetbegovićem, je l' tako?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Da, samo mislim da se ovde ne može komparirati uloga gospodina Alije Izetbegovića i gospodina Karadžića. Alija Izetbegović i danas je uvažena ličnost koji posjećuju čimbenici svih evropskih i drugih zemalja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U tome i jeste stvar. A da li znate da je upravo Alija Izetbegović, pošto je potpisao sporazum početkom 1992. godine tri nacionalne partije Izetbegovića i Karadžića i Bobana, povukao svoj potpis?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ne mogu to komentirati, jer nisam bio visoki funkcioner niti SDA, niti njihovih organa. Ja sam samo bio republički poslanik, jedan od funkcionera opštine Doboј.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi u tački 10 kažete da se strategija SDS-a sastojala od dve faze i da su pre izbora 1990. godine širili propagandu, kako vi kažete, da su demokratska stranka, a onda nakon izbora krenuli, kako vi kažete, u propagandu za Veliku Srbiju, koristili se srpskim legendama kako bi pridobili simpatije naroda, organizovali se u svakom selu i redovno održavali sastanke? Kad ste vi čuli da je neko ikada pomenuo da je cilj Velika Srbija? Kad ste vi to čuli i na osnovu čega vi to tvrdite u tački 10?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: To nije ništa nepoznato. Na velikim mitingovima, svaki onaj miting predizborni u Doboju govornici Nikola Koljević, Radovan Karadžić i drugi, ne baš u smislu da kaže ovo će biti Velika Srbija, ali su rekli "mi moramo srpski narod svesti da živi u jednoj državi". Ako je to u jednoj državi znači i teritorije Bosni i Hercegovini gde živi srpski narod biće u Srbiji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Je l' postojala Savezna Republika Jugoslavija, odnosno Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija? Je l' to bila jedna država?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu li živeli svi u jednoj državi i Srbi i Muslimani, Muslimana ima mnogo i u Srbiji, je l' su živeli svi u Jugoslaviji?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Mislim da sam već odgovorio na ovo pitanje, neću se vraćati na njega ponovo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste čuli da je iko od njih pomenuo, eto kad pominjete taj miting veliki u Doboju da je neko pomenuo Veliku Srbiju?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Nije u pitanju Velika Srbija, ali smo mi, iz konteksta njihovih govorova, zaključili to. Ako se kaže da svaki Srbin, svi Srbi moraju živeti u jednoj državi onda je logično da teritorija u Bosne i Hercego-

vini gde žive Srbi, živjeti u jednoj državi, znači bez obzira na to bila Jugoslavija ili Velika Srbija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije se govorilo o budućnosti nego se govorilo o realnosti jer su svi živeli u istoj državi, u Jugoslaviji, je l' tako ili nije?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: To je vaše mišljenje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, samo je moje mišljenje da su svi živeli u Jugoslaviji, i Srbi, Hrvati, Makedonci, Slovenci, Crnogorci, to je moje mišljenje?

SUDIJA MEJ: Zvuči kao rasprava, a to nas nigde neće odvesti, molim vas da pređete na drugu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, na tim izborima 1990. godine ko je imao najviše odbornika u Skupštini opštine Doboj?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Stranka SDS-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, Srbi su dobili u vašoj opštini najviše odbornika, a ipak je za predsednika opštine izabran Musliman, je l' tako? Ponuđeno Muslimanu, Musliman postao predsednik opštine.

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Da, ali uz jedan komentar. Stranka demokratske akcije je bila druga stranka, znači dobila je 27 odborničkih mesta. Međutim, dvije stranke, SDP i Reformske snage su dobine obadvije kao Stranka demokratske akcije, znači ukupno 26 odborničkih mesta. A mi, znajući da su skoro svi, odnosno pretežan broj Muslimana, odnosno preko 90 posto glasalo za ove dvije stranke, mi onda nismo htjeli, jer smo koristili tadašnji republički zakon, izborni zakon, nismo htjeli da usvojimo vlast u roku od dva mjeseca. I po tom zakonu, ako se ne usvoji vlast u roku od dva mjeseca, onda se ponavljaju izbori. I kad smo to predložili SDS-u da ćemo ići na nove izbore, onda je SDS odmah pristao da se da predsedničko mjesto općine Stranci demokratske akcije, iako je imala drugu poziciju i izbornim rezultatima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, i to što je SDS ponudio da Musliman bude predsednik opštine i to je bilo nešto na šta ste ih vi, u stvari naterali, je l' tako?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Nismo mi njih naterali, mi smo samo koristili pozitivne zakonske propise, jer bi sigurno imali u ponovljenim izborima 10 posto glasova više nego što bi imao SDS.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, nećemo da se bavimo pretpostavkama šta bi bilo na izborima koji nisu održani. A recite mi, neposredno pre ovih događaja u Doboju, je li tačno da su na teritoriju severno od Doboja ušle i regularne jedinice iz Hrvatske, a zatim paravojne formacije razne koje su iznikle u samoj opštini i gradu sa područja susednih opština Gračanice, Maglaja, Zavidovića, Žepča, da su dejstvovale prema Doboju? Je li tako ili nije?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Nije tako. Jer ja takav izveštaj nikad nisam dobio, a vjerovatno bi ga dobio jer je načelnik CSB u to doba Andreja Milošević, član SDS-a Doboja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi kad su organizovane ove formacije muslimanske na prostoru Bosne i Hercegovine?

prevodioci: Molimo svedoka da se malo približi mikrofonu.

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Nikakvih formacija muslimanskih nije bilo do napada na Doboju, nego su formacije spontano oformljene pojedine jedinice da bi se odbranila postojeća teritorija kad smo izbjegli iz Doboja prema Tešnju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izbegli, kako vi kažete, upotrebljavate taj izraz u maju 1992. godine je l' tako?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: To je 3. maj 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas kad je osnovana Patriotska liga?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Patriotska liga nije uopće postojala u općini Doboju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas, evo, ja ću da vam predaćem jedan vaš, kad kažem vaš ne mislim na vas lično nego na dokument muslimanske strane. "Komanda Drugog korpusa, strogo poverljivo, 28. novembra 1992. godine", informacija se odnosi na incident neki, ali se

iz nje vidi gde se desio incident, odnosno kojim povodom. Kaže: "Dana 27. novembra 1992. godine u 16.00 u hotelu Tuzla u Tuzli, obeležena je prva godišnjica Patriotske lige Bosne i Hercegovine". Znači novembra 1992. godine obeležava se godišnjica osnivanja Patriotske lige koju ste, znači, napravili novembra 1991. godine. Koliko je to meseci pre izbijanja sukoba? Koliko meseci pre izbijanja sukoba vi imate Patriotsku ligu, organizovanu vojsku u Bosni i Hercegovini?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: To ćete pitati ovih iz Tuzle, jer ja nisam nikada bio član Patriotske lige niti je ona postojala uopće u Doboju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja na primer, jeste li vi čuli za Sefera Halilovića?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' on bio komandant Glavnog štaba tada?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ponovite pitanje, ne znam u kom periodu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' on bio komandant Glavnog štaba na samom početku i u periodu o kome vi govorite?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja imam ovde njegovu direktivu od 25. februara 1992. godine, znači mnogo pre, imate pre toga mart, pa april, imate tri meseca pre nego što je bilo bilo kakvih sukoba u Doboju. Ovde kaže: "Naše snage su organizovane u Pariotsku ligu Bosne i Hercegovine, u formacije od odreda do voda i brigada, ukupne jačine 120.000 ljudi". To on piše u direktivi od 25. februara kad nema nikakvih sukoba u Bosni i Hercegovini. A onda kaže: "Sa otpočinjam borbenih dejstava očekivati je veći priliv dobrovoljaca pripadnika MUP-a Bosne i Hercegovine, pripadnika jugoslovenske armije, kao i snaga muslimanskog naroda van teritorije Bosne i Hercegovine, tako da će se povećati na 150.000 ljudi". 120.000 ljudi, on govori o vodovima, četama odredima, brigadama kao realnost u februaru mesecu 1992. godine, a Patriotska liga osnovana 1991. godine. Pa nije valjda da ništa o tome ne znate, gospodine 1445?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ja ništa o tome ne znam To ćete vi pitati gospodina Sefera Halilovića. Ja nisam bio član nikakve komande i nisam bio

upućen uopće tu, niti me je to interesiralo. Ja sam se više bavio građanima opštine Doboј.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Gospodine Mej, možete li da ovo uzmete kao dokazni predmet, ovaj dokument Komande Drugog korpusa gde govori o prvoj godišnjici Patriotske lige, govori o nekom incidentu na toj prvoj godišnjici, ali se vidi da je se incident desio na proslavi prve godišnjice Patriotske lige?

SUDIJA MEJ: Dajte svedoku da prvo svedok pogleda dokument, a onda ćemo mi da ga pogledamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Sam incident me ne zanima. To se desilo među vašim tamo učesnicima.

SUDIJA MEJ: Molim da svedok pogleda dokument da potvrди da to šta optuženi tvrdi da piše u dokumentu i, ako imate bilo kakvih komentara o dokumentu, naravno možete da ih iznesete.

SVEDOK B-1445: Nemam nikakvih komentara, ja ovo prvi puta vidim i čujem prvi puta o nekom incidentu i oko ovog sastanka ovde i godišnjici ove ...

SUDIJA MEJ: Da, molim da mi vidimo. Obeležićemo ga u svrhu identifikacije. Molim vas da date sledeći broj za identifikaciju.

sekretar: To će da bude dokazni predmet Odbrane obeležen u svrhu identifikacije kao D 195.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo, ja ću vam, pošto imam vrlo malo vremena predočiti i nekoliko dokumenata, neki su iz Vojske Republike Srpske, a neki iz Komande oružanih snaga Republike Bosne i Hercegovine, dakle, suprotne strane. I jedni i drugi, govore, samo ću tamo gde se pomije Doboј. Evo, na primer ovo je "Informacija o ofanzivnim dejstvima u vremenu od 13. do 19. januara 1993. godine. Izveden napad pešadijom na prostoru kod Gradačca i Doboja i po gradu Doboju. Dejstvovano minobacačima 120 milimetara iz rejona Bukvik i tako dalje", to vam je poznato, je l'

tako, to ste vi dejstvovali po Doboju? Pa onda 15. januara dejstvovano na širem prostoru Doboja i Gračca, je l' vam to poznato?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Uopšte mi nije poznato, ja bih jednu intervenciju. Zamolio bih gospodina Miloševića da ne tvrdi da je meni poznato da su, jer ono što ako treba da me pita, onda treba da me pita, a ne da on tvrdi da je meni poznato. Meni nije poznato, ja nisam bio vojnik i nisam sigurno vodio nikakva dejstva. I nije mi niko polagao račune niti mi slao izveštaje da je intervenisao po gradu Doboju i tako dalje. To druge svedoke treba pitati, one koji su relevantni za to. Ja sam bio samo ...

SUDIJA MEJ: Gospodine B 1445, morate biti strpljivi sa optuženim jer mi imamo ograničen broj svedoka, kao što znate, zbog vremenskih ograničenja. Vi ste došli ovde da svedočite o Doboju i zbog toga on ima pravo da iznosi stvari koje se tiču Doboja pred vas. Ako vi nemate odgovor na to, vi to naravno možete da kažete, ali moguće je da će biti svedoka koji će moći da govore o tim pitanjima. Da li želite da se taj izveštaj uvede kao dokazni predmet, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja ču ih nekoliko citirati, pa ču vam ih dati sve zajedno, pa ćete moći da ih uvedete ...

SUDIJA MEJ: Ne, morate to da radite jedan po jedan inače će stvari izaći iz redosleda. Dajte da prvo svedok vidi taj dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Evo, samo ovo šta sam markirao, dakle, iz izveštaja se vidi dejstva po Doboju. Izvolite. Dok vam donese, imate i 9. januar ...

SUDIJA MEJ: Ne, čekajte trenutak, jedan po jedan. Dajte da svedok pogleda taj dokument i da vidimo da li ima nekih komentara u vezi s njim.

SVEDOK B-1445: U ovome dokumentu nema niti ko ga šalje, niti institucija koja je to ovde. Gospodin je rekao neka vojna formacija, ali ja ovde ne vidim uopće. U zagлавlju nema ništa nego samo "ofanzivna dejstva muslimanskih snaga" u vremenu tom i tom. Ja to ne mogu ni komentarisati niti znam o ovom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam za te događaje, je l' vi ne znate za dejstva po Doboju?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Kako će znati, ja nisam živio u to vreme u Doboju, ja sam isteran iz Doboja i živio sasvim u susednom gradu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U susednom gradu iz koga se pucalo prema Doboju, tu je bila linija preko koje se pucalo na Doboje. Je li vam poznato?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Gospodine, kad smo mi izbjegli gore i stvorili Krizni štab i stvorili štab Teritorijalne odbrane, to su veće vojne formacije i logično da je onda došlo do pucanja, međusobnog pucanja. A to trebate pitati njih, ja ne znam oko toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste li vi bili funkcioner tada kada se to događalo?

SUDIJA MEJ: Čekajte, prvo da se pozabavimo ovim dokumentom ako vi želite da on bude uvršten u dokazne materijale. Dakle, prvo da pogledamo sam dokument.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Molim da se tom dokumentu dodeli sledeći dokazni broj. Dokument će biti označen samo za identifikaciju imajući u vidu to što je svedok rekao o tome.

sekretar: D 196 za identifikaciju.

SUDIJA MEJ: Naravno, Tužilaštvo takođe može da vidi te dokumente pošto su uvršteni. Da li želite još koji dokumnet da uvrstite, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo, želim, pošto svedok stavlja primedbu da na ovim srpskim informacijama nema ko ih šalje i tako dalje evo, ja ču da mu dam muslimanske gde ima i ko ih šalje i odakle su. Evo, na primer: "Republika Bosne i Hercegovina, Štab Vrhovne komande", ima strogo poverljivi broj "04028-1, predsedniku Predsedništva Republike Bosne i Hercegovine, Njujork (New York), stanje na ratištu Republike Bosne i Hercegovine", i samo ču da citiram tačku 4 jer se tu pominje Doboje. Kaže: "Slobodna teritorija Doboja i Tešnja bila je juče žestoko napadnuta oklopnim mehanizovanim snagama i artiljerijom i helikopterskim jedinicama". I onda kaže: "Naše snage

su spremno dočekale ovaj napad i agresoru nanijele teške gubitke, uništile sedam tenkova i tri OTD". To je na primer samo tačka 4, a u potpisu je samo načelnik Vrhovne komande oružanih snaga Republike Bosne i Hercegovine Sefer Halilović. Znači vaše formacije on ovde šalje Izetbegoviću, a on je na nekim pregovorima tamo kaže kako su uništili sedam tenkova i tri kako ovde kaže OTD. Prema tome ...

SUDIJA MEJ: Koji je datim tog izveštaja?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: 22. mart 1993. godine. Celo vreme se ratovalo tamo. Od proleće 1992. godine do...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Dajte da svedok vidi taj dokument ukoliko želite ga uvrstite u spis.

SVEDOK B-1445: Ovaj dokument nije niti potvrđen niti potписан. Mogao ga je napisati ko je htio. To možete pogledati sada ovde. Ja o njemu ne mogu komentirati, iako bi, da je bio vjerodostojan, onda je to dokument glavnokomandujućeg Armije Bosne i Hercegovine predsjedniku Predsjedništva Bosne i Hercegovine, a ne meni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas ne pitam o tome da li je vama upućen dokument nego vas pitam u vezi s događajima prema onome šta vaš komandant naziva "dobojskim ratištem". Jesu vam poznati ti događaji?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Gospodine, meni su mnogi događaji poznavati, ali ja ne znam koji su to datumi i koji su to, jer na tu teritoriju, slobodnu teritoriju općine Doboј, atakovano je svih dvije i po godine, znači od 5. maja od kada je izvršena agresija na Doboј, naši borci su branili čitavo vreme tu teritoriju. Međutim 1.000 je takvih napada od strane srpskih formacija bilo. Ja ih ne mogu nabrojati, jedino mogu oni komandanti i oni ljudi koji su bili direktno zaduženi tamo. Ja sam bio u civilnim organima vlasti općine Doboј.

SUDIJA MEJ: Prvo da vidimo dokument, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dokument ima datum i broj, sve šta jedan dokument treba da ima ...

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Bez potpisa i štambilja.

SUDIJA MEJ: To ćemo da označimo za identifikaciju.

sekretar: Dakle, 197, za identifikaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U sledećem dokumentu u informaciji o borbenim dejstvima pominje se kaže: "Kod operativne grupe 7 Doboј, stanje municije zabrinjavajuće", što govori o tome da ste mnogo municije ispucali po srpskim položajima. Je li tačno da je sve vreme, znači od maja pa do 1995. godine neprekidno trajale borbe oko Doboјa, sa obe strane? Je li to nesporno, gospodine 1445?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Borbe su trajale, ali napadi su išli sa srpske strane. Čitavo vrijeme, ja sam rekao, od 5. maja 1992. godine do potpisivanja Dejtonskog sporazuma (Dayton Accord) čitavo vrijeme su srpske snage atakovale na teritoriju opštine Doboј. I, moram prokomentarisati, vi treba da znate da je međunarodna zajednica uvela embargo na oružje. Ako gospodin kaže da smo ispucali, nismo ni imali oružje, nikad nismo imali municije, a vi ste bili logistika srpskim snagama u Bosni i Hercegovini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad uništite sedam tenkova i tri transportera i kad pobijete toliko ljudi, to verovatno ste bez municije uradili, je l' tako, gospodine 1445? Ili iz lovačkog naoružanja kako obično se ovde tvrdi?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ja ne znam na koji način smo mi dobijali municiju, ali sigurno na neki način jeste. Koliko mi je poznato, u to vrijeme bile su dvije komponente vojske. I HVO je bio tu. Prema tome, vjerovatno su i odatle dobili neku pomoć i neku municiju. Ja kažem, ja o tome ne mogu komentarisati, nisam bio ni vojni komandant niti sam bio u vojsci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' se sećate, sam Izetbegović je 1993. godine izjavio: "Mi smo uspeli da pribavimo 300.000 pušaka i mitraljeza, 20 miliona municije, 37.000 mina, 46.000 antioklopnih granata". To je nje-gova izjava kada govori o tome kako je, eto, obezbeđeno naoružavanje i ostalo.

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: To je vaša konstatacija, ja takvu Izetbegovićevu izjavu nikad nisam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Lako ćemo je potvrditi. Evo, ovde imamo, pošto vi kažete, vas napadali, ovo je protest srpske strane i napisan

i potpisani i sigurno se nalazi u arhivi UNPROFOR-a (UNPROFOR, United Nations Protection Forces). "Komandi UNPROFOR-a Kiseljak, na ličnost gospodina generala Nambijara (Satish Nambiar), protest" i onda potpisao ga je Načelnik štaba Vojske Republike Srpske general Manojlo Milovanović, dođuše neko za njega, al' ima i pečat i tako dalje i kaže na samom početku: "Na širem području Gradačca, Doboja i Teslića dejstvovano je artiljerijom iz rejona Poljice, Tulovići, Debelo brdo, Matužići i Alibegovići, a iz rejona Demilić Planja, dejstvovano je protivoklopnim raketama". Dakle, da li su vam poznati ti događaji o kojima srpska strana protestuje kod komandanta UNPROFOR-a?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ne.

SUDIJA MEJ: Koji je datum, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: 17. januar 1993. godine. Evo, možete da pogledate to ...

SUDIJA MEJ: Hajde da pogledamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: A imate i 18. januar, sledeće pismo, pa imate 19. januar, svako to pismo ...

SUDIJA MEJ: Jedno, po jedno. Idemo jedno po jedno. Prvo 17. januar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro.

SVEDOK B-1445: Da, pogledao sam ovaj dokument. Međutim, kako ja mogu komentirati protest komandi UNPROFOR-a u Kiseljaku gospodinu Nambijaru, a ja živio u Tešnju i u civilnim organima vlasti. Pa nije valjda Nambijar došao mene da izvesti oko ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 1445...

SUDIJA MEJ: U redu, samo trenutak, nemojte da ga prekide. Prvo da uvrstimo dokument u spis.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pismo je adresovano Komandi UNPROFOR-a, ali se odnosi na Doboј, odnosi se i na druge stvari, ja sam vam markerom označio Doboј.

SUDIJA MEJ: Ovaj dokument ćemo da označimo sledećim brojem za identifikaciju.

sekretar: Dokazni predmet Odbrane broj 198, za identifikaciju.

SUDIJA MEJ: Koji su sledeći dokumenti koje imate? Svedok ne želi da ih pogleda, jer je to nepotrebno trošenje vremena, dajte ih nama. Dakle, šta imate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa i 18. januara i 19. januara, isto tako potpisani dokumenti i govori se o neprekidnim dejstvima na prostoru Doboјa i Teslića iz pešadijskog i artiljerijskog naoružanja po srpskim naseljima. Pa se onda opet govori u sledećem ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Zaustavimo se ovde. Da li su 18. i 19. slični protestu od 17. ili se razlikuju? Da li je to drugačija vrsta dokumenta?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ista je vrsta dokumenta, isto je upućeno generalu Nambijaru, isto je potpisao kad je reč o vrsti dokumenta Načelnik štaba Voj-ske Republike Srpske, ali se ovde u po nečemu razlikuje, jer ovde se govori o artiljerijskim napadima po srpskim naseljima i pešadijskim i artiljerijskim napadima, pa se govori u sledećem opet o prostoru Doboјa, Teslića i Gradačca, o napadima muslimanskih snaga, pa u sledećem opet, Doboјa Gradačca i Teslića, znači to su sve protesti koji se upućuju generalu Nambijaru koji na licu mesta može da to proveri i uveri se i to je verovatno, odnosno sigurno i u arhivi UNPROFOR-a. Evo, pogledajte.

SUDIJA MEJ: Pre nego što sudski poslužitelj to doneše, moramo da se prvo pobrinemo da imamo u zapisniku ovo što ste vi rekli. Dakle, opis dokumenta. Imamo 17, i to je već dobilo broj. Možda bi bilo najbolje u stvari da se svi ti dokumenti stave zajedno kao jedan dokazni predmet. Znači imamo 17, 18, i 19. Da li je to tačno, gospodine Miloševiću? Ove dodatne dokumente ćemo da dodamo poslednjem dokaznom broju 198, tako da će svi ti protesti biti pod jednim dokaznim brojem. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, moram da požurim. Ovde imate na primer izveštaj o jedinicama regularnih oružanih snaga Republike Hrvatske koje trenutno izvode oružana dejstva protiv Vojske Republike Srpske na teritoriji Bosne i Hercegovine i onda se vidi: "Jula 1992. godine u rejoni Bosanskog Broda", pa onda dalje, nemam vremena da sve navodim, samo ću pročitati konstataciju zaključno pošto se sve po datumima govori i imenima jedinica: "Na prostoru Republike Srpske neprekidno se angažuje 15 brigada regularnih oružanih snaga Republike Hrvatske ekvivalenta oko 30.000 vojnika. Oko 270 artiljerijskih oruđa kalibra preko 76 milimetara", one do 76 milimetara ne smatraju bitnim, "i oko 75 oklopnih vozila, tenkova i transporter-a". To je ono šta ima u ovoj informaciji, a onda, na kraju ...

SUDIJA MEJ: Je li to u vezi s Dobojem?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa to je u severnom delu Bosne i Hercegovine. Je l' vama poznato, gospodine 1445, bilo šta o prisustvu regularnih hrvatskih snaga na tim prostorima?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ništa vam nije poznato?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ne, jer ja sam bio sasvim na suprotnom kraju. Ja sam bio na južnom kraju, a ne na ovom severnom kako vi kažete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na celom prostoru, nije 15 brigada, 30.000 vojnika bilo na jednoj tački nego imate čitav, čitav pregled. Bosanski Brod, na primer prilično je blizu, je l' tako?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ja sam malopre rekao, 5. marta mi smo izbegli na južnu stranu prema Tešnju. Znači nisam nikako mogao dobiti čak nikakve informacije ni o kakvom broju bilo kakvih sastava vojnika. Ni o Brodu, ni o Derventi, niti Modrići jer, faktički, to je bilo sasvim na drugom kraju. Nismo znači, komunikacijski smo bili potpuno razdvojeni. Između toga su bile snage Republike Srpske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, koliko kilometara imat iza od rejona Bosanskog Broda do mesta gde ste vi bili?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Pa negde 85 kilometara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tu su bila velika dejstva i koncentracija trupa i vi ništa o tome ne znate?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Pa ne mogu ni znati, ja nisam živio dole, ja nisam nikad bio dole.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hoćete li da uzmete ovo, gospodine Mej? Ovde se govori o vrlo velikim formacijama prisutnim na teritoriji Republike Srpske, navedeni su i brojevi brigada, sastav, poreklo i tako dalje. Mislim da bi bilo korisno da to imate.

SUDIJA MEJ: Od koga dolazi taj izveštaj?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To je raport Glavnog štaba Vojske Republike Srpske.

SUDIJA MEJ: Predajte to molim vas, poslužitelju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja bih sada želeo da vas zamolim, gospodine Mej
...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak da završimo sa ovim dokumentom.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Konstatujemo da ovaj dokument nije potpisani, ne nosi štam- bilj, nema nikakvih indicija šta bi to moglo da bude, ali označićemo ga za identifikaciju. Molim da se dodeli sledeći dokazni broj.

sekretar: Časni Sude, dokazni predmet Odbrane broj 199, označen za identifikaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To je raport, ne informacija.

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... (izbrisano po nalogu Pretresnog veća)
...

SUDIJA MEJ: Idemo na privatnu sednicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nema potrebe da ...

SUDIJA MEJ: Da, ima potrebe ako ćemo da govorimo o ovim stvarima.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici, časni Sude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi govorite o stvaranju Vojske Republike Srpske, je l' tako?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete da je najveći deo bio prethodno u JNA, je l' tako?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li kod ove vaše vojske, takoreći najveći deo prethodno bio u JNA?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ovo govorimo prije 5. maja 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 1445, maločas smo konstatovali i to se vidi u dokumentima to ne treba dokazivati, to i sami znate, Sefer Halilović je bio komandant štaba vašeg. Pre toga je bio oficir JNA, je l' vam to poznato?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Sefer Halilović je bio prvi komandant vojske Bosne i Hercegovine, a to je bilo posle 5. maja, 3. maja 1992. godine. Znači, te dvije stvari morate razlučiti. Ja govorim prije napada na Doboj i posle napada na Doboj. Ja o tim stvarima govorim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da Sefer Halilović nije bio pre 5. maja komandant Glavnog štaba?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ova direktiva njegova koju ja imam i koju je on objavio čak u svojoj knjizi, njenu fotokopiju, je 25. februar 1992.

godine i on tu govori kako su snage organizovane 120.000 ljudi, Patriotska liga i tako dalje.

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Sefer Halilović je bio prvi načelnik štaba Armije Bosne i Hercegovine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' on došao iz JNA?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Armija Bosne i Hercegovine nije se formirala posle, prije 3. maja 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Neću s vama da se objašnjavam, pošto dokumenti govore o datumima koji su mnogo pre 3. maja 1992. godine, ali sam vas pitao je l' Sefer Halilović došao iz JNA?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Sefer Halilović je pobjegao iz Jugoslovenske narodne armije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' Sefer Halilović, možda iz Bosne i Hercegovine?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Sefer Halilović je državljanin Bosne i Hercegovine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je danas. On jes iz Srbije, čak nikad nije ni službovao u Bosni i Hercegovini. Je l' tako?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: On je državljanin Bosne i Hercegovine, a da li je iz Srbije, on je faktički porijeklom iz Sandžaka. Da li je u to vrijeme bio državljanin Bosne i Hercegovine, ja to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je iz Prijepolja.

SUDIJA MEJ: Molim da ne raspravljamo o toj konkretnoj stvari, nema sumnje da se to može pojasniti. Gospodine Miloševiću, ostao vam je još jedan minut.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Jedan minut, rekli ste mi sat i 10 minuta imam, molim vas. A nismo počeli... Počeli smo negde u 9.00 i nekoliko minuta.

SUDIJA MEJ: U pravu ste, u pravu ste. Imate još 10 minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da požurim da pređem preko ovih novih materijala koji su dati, ali samo da ovo konstatujemo. Komandant Glavnog štaba Sefer Halilović je iz Srbije, iz Prijepolja. On brani Bosnu od agresora čiji je komandant Ratko Mladić iz Kalinovika iz Bosne i Hercegovine. Ne čini li vam se ...

SUDIJA MEJ: Ovo su sve opšte stvari koje iznosite i to nisu pitanja koja se tiču ovog svedoka. Molim vas, pređite na nešto drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da pređem samo preko ovih dokaznih predmeta koje sam dobio prekjuče, a ne 13. kako je, kako je rečeno. Evo, pogledajte, znači dodatna izjava svedoka, tačka 5, kažete "Ne prepoznajem potpis na dnu dokumenta kao potpis Milana Ninkovića, poznavao sam Milana Ninkovića osobno". Kako se to može uvoditi preko vas kao dokazni predmet? Pa onda, na sledećoj strani, u tački 11 ...

SUDIJA MEJ: Sačekajte, jednu po jednu stvar. Prvo dajte da se dokument stavi pred svedoka. Koji je to tabulator?

sekretar: To je tabulator 1, pod pečatom.

SUDIJA MEJ: Dobro, tabulator 1, hvala.

sekretar. To je dokazni predmet Tužilaštva 562.

SUDIJA MEJ: Molim da svedok to pogleda. Šta želite da svedok pogleda, paragraf 5?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Paragraf 5. On kaže, ja citiram njega: "Ne prepoznajem potpis na dnu dokumenta kao potpis Milana Ninkovića", a identificuje dokument koji je navodno potpisao Milan Ninković, on kaže da ga ne prepoznaće. Ja jednostavno govorim na koji način se ovde uvode ovi predmeti, dokazi.

SUDIJA MEJ: Čekajte malo, dajte da svedok odgovori na to. Pretpostavljam da govorimo o dokumentu koji se nalazi u tabulatoru 4, je li tako? Dajte da svedok vidi i taj dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa on kaže ne prepoznae ga. Pa, nemamo vremena za sve to gospodine Mej, vi ćete mi prekinuti ovo.

SUDIJA MEJ: Ne, ali svedok mora da ima šansu da komentariše to šta ste izneli. Dajte svedoku priliku da odgovori.

SVEDOK B-1445: Sam potpis je ovde za, znači nije Ninković potpisao, potpisao je neko drugi ili njegov sekretar ili neko drugi. Ovdje u samom dokumentu piše za. A kad se napiše za, znači nije dokument, nije potpisana od Milana Ninkovića nego od nekog drugog. To u dokumentu piše ovde, ne vidim ništa sporno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, 'ajmo ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ...

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici, časni Sude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U ovoj vašoj dodatnoj izjavi, vi tvrdite da ste prepoznali glasove Momčila Krajišnika i Radovana Karadžića zato što ste ih poznavali. I onda kažete: "Što se tiče gospodina Karadžića, prepoznao sam njegov naglasak, iako je ton u ovom razgovoru bio drugaćiji od tona njegovog glasa kojim govori u skupštini".

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kako ste ga prepoznali, govori drugačijim tonom, ali vi tvrdite da to mora biti on, je l' tako?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Prvo, ja gospodina Karadžića sam srelo nekoliko puta kao poslanik republičkog Parlamenta. Njegov sigurno naglasak može svak odgonetnuti ko ga prvi puta čuje. Međutim, u ovom razgovoru on je sa svojim bliskim saradnicima razgovarao tako tiho, mirno i u tom kontekstu sam ja rekao da je ta razlika, a kad dođe na skupštinsku govornicu, onda je arogantan, prijeti, vređa i tako dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako je bilo na skupštinskoj govornici, pretpostavljam da je prenosila i televizija i da je pisalo u novinama, ja se ne sećam da je nekoga vređao u tim svojim govorima, bar u onima koji su bili nama dostupni u Srbiji iz vaših vesti.

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ako za vas nije vređanje da on na skupštinskoj govornici, kao predsjednik SDS-a, kaže da će nestati jedan narod ovde, ako ne prihvati da živimo u Jugoslaviji i tako dalje, onda ne znam šta je to za vas uvreda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znam za tu njegovu izjavu, kao što vi ne znate za ove Izetbegovićeve koje su bile u novinama. Da pogledamo ove, ove druge tabulatore molim vas. Ovde razne mesne zajednice, to su najčešće sela, je l' tako, jedno selo čini jednu mesnu zajednicu otprilike, je l' tako, gospodine 1445?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I sada ljudi spontano donose odluke i kaže: "U cilju slobodno izražene volje srpskog naroda da žive ujedinjeni u saveznoj, federativnoj državi Jugoslaviji kao zajednici slobodnih i ravnopravnih naroda", dakle govori o zajednici slobodnih i ravnopravnih naroda ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Molim da uđe u zapisnik, to je tabulator 2. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 1445, pošto vi govorite o nekim drugim aspektima, ovi ljudi koji donose odluke praktično o lojalnosti državi u kojoj žive i u kojoj su živeli punih 70 godina od kad je stvorena Jugoslavija, i govore ovde o Jugoslaviji kao zajednici slobodnih i ravnopravnih naroda, govore o ravnopravnosti naroda i o lojalnosti svojoj zemlji i izgleda, po vama, pošto ovo unosite kao dokazne predmete, da je to zločin biti lojalan svojoj državi ...

SUDIJA MEJ: Ne, gospodine Miloševiću. Ovo je čist komentar, ovo nije nešto na što bi svedok trebalo da reaguje, a sada vam je ostao još jedan minut.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja ne mogu da stignem da pređem preko ovih... Dobro, zašto, molim vas govorite, vi ste u glavnom ispitivanju objašnjavali kako ste videli Karadžića na mitingu i kako ste ga videli na

nekom tajnom sastanku. A nikakvog tajnog sastanka nije bilo, evo vam po tabulatoru 5 piše: "Obavlještenje, dana 5. februara u 12.00 u Doboju u sali Privredne banke", dakle jedne javne institucije, "održaće se sastanak predsednika opštinskih odbora SDS-a Bosanske Krajine i prisustvovaće i doktor Radovan Karadžić", znači predsednik stranke. Zašto govorite da je to neki tajni sastanak? A pored toga, imamo i novine koje su objavile raspravu sa tog sastanka. Zašto ste taj sastanak nazvali tajnim?

SVEDOK B-1445 – ODGOVOR: Ovo obavlještenje je bilo upućeno općinskim odborima Srpske demokratske stranke. A taj sastanak je bio potpuno zatvoren za javnost. Tek posle sastanka onda su informacije u Visu, Derventskom Visu bile predočene javnosti. Znači u tom momentu, potpuno je zatvoren sastanak, čak obezbeđen i to vrlo obezbeđen, nije niko mogao ni ući ni izaći osim ljudi koji su pozvani tamo.

SUDIJA MEJ: Iskoristili ste svoje vreme. Izvolite, gospodine Kej (Kay).

PRIJATELJ SUDA KEJ: Nemam pitanja, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Gospodo Pek (Pack)?

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC PEK

TUŽILAC PEK: Vrlo kratko, časni Sude. Pre toga molim da na kratko pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

SUDIJA MEJ: Svedoče B-1445, ovim je završeno vaše svedočenje. Hvala vam što ste došli na Međunarodni sud da svedočite, sada možete da se povučete. Sačekajte samo da se spusti zavesa.

SUDIJA MEJ: Približili smo se sledećoj pauzi, pa ćemo da napravimo pauzu pre nego što dođe sledeći svedok. Možda bi sada bilo zgodno da se pozabavimo nekim administrativnim pitanjima. To sam pomenuo juče, odnosi se

na lorda Ovena (David Owen) i trajanje ispitivanja, odnosno koliko je svim stranama potrebno za svedočenje. Izvolite, gospodine Grum (Groome).

TUŽILAC GRUM: Tužilaštvu je potrebno dva sata za glavno ispitivanje svedoka Ovena. Tužilaštvo takođe moli da dobije mogućnost da svedoka ispituje 15 minuta pošto optuženi završi ispitivanje, dakle da se to vreme podeli na dva dela. Tužilaštvo se ne suprotstavlja bilo kojem vremenskom periodu koji se daje za optuženog ili amikuse.

SUDIJA MEJ: Dakle vi tražite vreme za dodatno ispitivanje, još vremena posle unakrsnog ispitivanja za dodatno ispitivanje?

TUŽILAC GRUM: Mi bismo hteli da imamo mogućnost da postavljamo pitanja. Gospodin Najs (Nice) će time da se lično pozabavi tokom naredne nedelje, a mi imamo u osnovi njegovo iskustvo iz *Predmeta Kordić* i on je htio da se s tim obrati Pretresnom veću naredne nedelje. To je njegov stav.

SUDIJA MEJ: U redu, znači da se podeli to vreme. Gospodine Kej?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Prvo bih da se pozabavim zahtevom Tužilaštva. Mi smatramo da ne bi bilo prikladno da Tužilaštvo ima pravo na još jedan deo, znači na drugu fazu ispitivanja pošto druga strana ispita svedoka, da oni onda pokušaju da to iznesu na svoj način posle prethodnog ispitivanja. Ovo je svedok koji treba da se ispita pred Pretresnim većem i treba da ga ispituju sve strane pod jednakim uslovima. Svi dolazimo na Međunarodni sud u skladu sa Statutom (Statute), imajući jednakost. Po našem mišljenju, ne bi bilo u redu da se pri tome Tužilaštvu sada da neka dodatna prednost, imajući na umu brojne razloge zbog čega imamo ovog svedoka i zbog čega on dolazi ovamo.

SUDIJA ROBINSON: A šta ako se i vama da mogućnost da ponovo ispitujete?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Pa onda bi gospodin Najs htio da ispituje i treći put, ja to znam, jer je to iskustvo rada sa njim. Sećate se da ste mu i vi jednom rekli: "Vi ne prihvivate ne kao odgovor". Dakle, to bi se onda produžilo u nedogled i možda je bolje da svako u okviru svog perioda iskoristi svoje vremena na najbolji način.

SUDIJA MEJ: Koliko je vama potrebno vremena?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Ne više od sat vremena.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ja nažalost zbog velikog broja dokumenata i materijala koje dobijam nisam stigao još ni da pogledam šta mi je dostavljeno u vezi sa svedočenjem lorda Ovена, tako da nemam prvu predstavu o tome, ali računam da bi jedan dan bio dovoljan.

SUDIJA MEJ: U redu, razmislićemo o tome i donećemo odgovarajući nalog. Sada ćemo da napravimo pauzu i vraćamo se za 20 minuta.

(pauza)

TUŽILAC AGA: Časni Sude, Tužilaštvo poziva svedoka Seada Omeragića. Ovaj svedok neće koristiti zaštitne mere, a svedočiće na osnovu Pravila 92bis.

SUDIJA MEJ: Molim svedoka da pročita svečanu izjavu.

SVEDOK OMERAGIĆ: Svečano izjavljujem da će govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Aga (Agha).

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC AGA

TUŽILAC AGA – PITANJE: Gospodine, da li ste vi Tužilaštvu ovog Suda dali izjavu u avgustu 2001. godine?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I još jednu u julu ove godine kojom ste potvrdili svoju prvu izjavu pred Sekretarijatom (Registry) ovoga Suda?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Da li je sada ta izjava pred vama, da li ste je vi potpisali?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA: Hvala. Molim Sud da dodeli dokazni broj.

sekretar: 563, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Vi ćete da se bavite i nekim člankom, koliko sam razumeo. Da li to uključuje i sam članak?

TUŽILAC AGA: Sam članak nije, ne ide uz rezime po Pravilu 92bis, ja se nadam da će se kasnije da se doda i to će onda da ima poseban dokazni broj.

SUDIJA MEJ: Možete li to sada da učinite?

TUŽILAC AGA: Svakako.

SUDIJA MEJ: Onda molim posebni dokazni broj za članak.

sekertar: 564, časni Sude.

TUŽILAC AGA: Budući da se radi o svedoku po Pravilu 92bis, ja ću sada samo da pročitam kratak rezime izjave ovog svedoka i zatim ću, uz vaše dopuštenje, postaviti još nekoliko kratkih pitanja.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC AGA: Ovaj svedok radi kao novinar od 1983. godine. 4. aprila 1992. ovaj svedok pošao je u Bijeljinu iz Sarajeva zajedno sa Fikretom Abdićem i još dve osobe. 4. aprila svedok je napisao članak koji je objavljen u "Slobodnoj Bosni" 10. aprila. To je članak koji smo upravo uvrstili u spis. Svedok i dalje stoji iza svih tvrdnjai iznešenih u članku osim mesta gde se spominje Mauzer, pošto se tu radi o pogrešno utvrđenom identitetu. Takođe je pogrešna i tvrdnja da je on bio sa Rakijem tokom dva sata. Vozili su se putem u konvoju i pratili su ih Biljana Plavšić i general Praščević, čija su vozila bila iza njih. Na putu do Bijeljine prošli su kroz srpske, hrvatske i bošnjačke kontrolne punktove. Dok je konvoj ulazio u Bijeljinu, svedok je bio vidio dve dža-

mije i na obe džamije viorile su se srpske zastave. Takođe je čuo kako "Radio Bijeljina" objavljuje kako je na jednom smetlištu pronađeno 25 leševa. To je svedoka uplašilo. Takođe je rečeno da su to leševi Bošnjaka. Po dolasku su otišli u kasarnu JNA gde su zatekli 300 do 400 muškaraca, žena i dece koji su tamo tražili utočište. Ti su ljudi plakali i opkolili su Abdića, misleći da će on da ih spasi. Ti su ljudi rekli da oni nisu ubice i da ni za šta ne mogu da ih okrive. Plavšićka je u tom trenutku stajala na udaljenosti od otprilike 50 metara. Svedok je zatim u pratnji Abdića, Plavšića i generala Praščevića otišao do zgrade Skupštine opštine gde su susreli Arkana. Svedok je stajao do generala Praščevića kad se Praščević susreo sa Arkanom. Svedok je dobio utisak da je Arkan u stvari glavni zapovednik Praščeviću. Do generala Praščevića stajala je i Plavšićka kad je on raportirao Arkanu i svedok je video kako je Plavšićka zagrlila i poljubila Arkana. General Praščević i general Janković, koji su obojica bili tamo, pokazali su veliko poštovanje prema Plavšićki, jer se činilo da ona ima velike ovlašćenja nad njima. Pred Abdićem i Arkanom Biljana Plavšić je rekla da je Arkan spasio Bijeljinu od zločina koji su Muslimani spremali da počine nad Srbima. Jedan pripadnik Teritorijalne odbrane svedoku je rekao da su oni ubili mnogo balija. Svedok je video Gorana Hadžića kako dolazi i odlazi u zgradu opštine i pridružuje se sastanku na kojem su učestvovali Arkan, Plavšić i Abdić. Njemu nije bilo dozvoljeno da prisustvuje tom sastanku. Abdić je bio jedini Musliman koji je prisustvovao sastanku. B-1489, srpski novinar, bio je pozvan da prisustvuje sastanku. Tamo su se nalazila i dvojica ljudi s kamerom iz sarajevske televizije, ali Arkan im nije dozvolio da prisustvuju sastanku. Jedan od arkanovaca zajedno sa četiri druga u "SMB" uniformama udaljio je tu dvojicu ljudi kad su ustanovali da su oni iz sarajevske televizije, rekavši da se radi o Alijinoj televiziji. Svedok je takođe video da se jedan čovek odvodi, da ga jedan arkanovac odvodi kad taj čovek nije mogao da pokaže svoje dokumente. Pošto je taj čovek odveden, začuo se pucanj. Jedan Arkanov čovek je zatim izvukao svoj pištolj i uperio ga svedoku u glavu i rekao jednom Praščevićevom adutantu da mu ne radi to, da ga ne tera da ubije svedoka pred njegovim očima. Arkan je izašao sa sastanku i napravio pokret da svi treba da odu i zaista su svi otišli. Ljudi koji su bili u starim uniformama JNA slušali su uputstva Arkanovih ljudi i samog Arkana. Svedok je zatim otišao da obide grad sa Plavšićkom i Arkanom. Svedok je video da su ljudi u Bijeljini bili veoma uplašeni. Abdić je na radiju održao govor koji je trebao da umiri Muslimane, ali umesto toga je puštana muzika. Pred opštinskom skupštinom svedok je čuo Arkana kako kaže da će da ide u Bosanski Brod da "jebe majku Arminu Pohari", kraj citata. U to vreme, Ar-

min Pohara bio je vođa hrvatskog i bošnjačkog otpora u Bosanskom Brodu. Plavšićka je bila u blizini i mora da je čula Arkana kako to kaže. Jedna žena je prišla svedoku i rekla Abdiću da su ubili 22 ljudi u podrumu, da su mučili i ubili jednog boksera, da su počinili zverstva i da je to tragedija. Abdić se jednostavno okrenuo i otišao. Svedok je zatim napustio Bijeljinu i otišao u komandu JNA u Tuzli gde je prisustvovao sastanku u oficirskoj kantini na kojem su bili Plavšićka, Abdić, general Janković, pukovnik Dubajić, general Praščević i još nekoliko nižih oficira JNA. Na sastanku je Plavšić objavila da je Arkan spasio Bijeljinu od zločina nad Srbima koje su Muslimani pripremili za Bajram. Svedok je počeo da se svađa sa Plavšićkom, pitao je kako je mogla da kaže takvu stvar kada je videla situaciju u Bijeljini, kad je videla Muslimane kako su pobegli u kasarnu i kad je čak njoj rečeno da je tamo ubijeno 27 Muslimana. Svedok je Plavšićki rekao da mu se ne sviđa način na koji ona govori o tim stvarima i da laže pred oficirima. Plavšićka mu je rekla da je više Srba ubijeno i da su Srba oni koji su u opasnosti da budu napadnuti. Na istom tom sastanku svedok je rekao pukovniku Dubajiću i drugim oficirima da, ukoliko imaju oficirsku čast, da će da kažu da su u Bijeljini počinjena zverstva nad Muslimanima. Tada su se svi utišali i svedok je shvatio da je sebe doveo u opasan položaj. Svedok je pogledao generaleta Jankovića koji je bio veoma preplašen. Posle nekog vremena, general Janković pokrio je svoje lice rukama i priznao da je mnogo, mnogo više Muslimana nego Srba ubijeno u Bijeljini. Ovo je bio rezime izjave ovog svedoka, a sada uz dopuštenje Suda želim da on komentariše dva dokazna predmeta

SUDIJA MEJ: Izvolite

TUŽILAC AGA – PITANJE: Prvi dokazni predmet je članak. Tome smo već dali dokazni broj, molim da se svedoku pokaže kopija članka. To je dokazni predmet 564. Gospodine, molim vas recite Pretresnom veću, da li ste vi napisali ovaj članak i da li je to osnova za vašu izjavu?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da. Ovaj članak je osnova za moju izjavu.

TUŽILAC AGA: Hvala. A sada, uz dopuštenje Suda, želeo bih da pokažem svedoku jedan kratak video snimak koji je ranije uvršten u spis pod brojem 425, tabulator 4.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Molim svedoka da pogleda svoj ekran, da pogleda video snimak i da nam kaže ko se vidi na tom snimku.

(*Video snimak*)

(*Kraj video snimka*)

SVEDOK OMERAGIĆ: Vidim s lijeva gospodina Abdića, generala Praščevića i vidim na kraju, sebe, svedoka ove snimke.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Molim da se video snimak nastavi. Kažite nam sada šta ste vi lično videli tamo dok ste bili?

(*Video snimak*)

(*Kraj video snimka*)

SVEDOK OMERAGIĆ: Vidio sam u ovom trenutku Arkana i gospođu Plavšić i tada su se evo, vidite, poljubili, bio sam prisutan tome iza toga.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Hvala, a sada uz dopuštenje Suda, još nekoliko pitanja koja su iskrsla prilikom pripremnog razgovora za svedočenje. Gospodine, kada ste otisli u Bijeljinu s generalom Praščevićem i generalom Jankovićem, na kojim su oni položajima tada bili?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Kol'ko znam, general Praščević je bio, prepostavljam, zamjenik u Drugoj armijskoj oblasti komandanta generala Kukanjca. A general Janković je bio zapovjednik tog Tuzlanskog korpusa.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I u to vreme oni su bili na veoma visokim položajima, zar ne?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: To su bili izuzetno visoki položaji u armiji JNA.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Ja sam iz vaše izjave shvatio da ste vi takođe susreli jednog novinara po imenu Mrkić. Možete li Pretresnom veću da kažete da li je pre posete gospođe Plavšić izvedena neka operacija čišćenja?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da. U razgovorima sa ljudima koje sam sretao sa vojnicima, običnim, ja sam saznavao i dolazio do nekavih usputnih

saznanja o tome da je pre toga bilo sukoba, da je bilo na desetine mrtvih ljudi, da se sve odigralo na ulicama i da su ulice kasnije očišćene od krvi leševa.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Da li su i leševi uklonjeni pre te posete?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, kol'ko sam ja saznao.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Gospodine, u vašoj izjavi stoji da ste vi otišli u kasarnu JNA. Da li vam je general Janković rekao da li su još neki drugi Muslimani, da li se neki drugi Muslimani drže negde drugde i ukoliko vam jeste rekao nešto tako, koliko njih?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: General Janković se obratio Fikretu Abdiću i rekao mu da je pored tih nekoliko stotina izbjeglica tu u kasarni gdje smo bili još imala oko 1.500 izbeglih, uglavnom Muslimana, u Petkovači.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Dok ste bili sa gospodom Plavšić, da li je ikada iznešena tvrdnja da bi JNA trebala da preuzme kontrolu nad gradom od Arkan i paravojnih formacija i ukoliko takva tvrdnja jeste izneta, recite nam koju je izneo i koji je bio odgovor?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Upravo na snimcima koje smo videli kada general Praščević raspisao pred Arkanom, tada se događalo, dakle dogodile su se tada i meni čudne, šokantne molbe da Arkan prepusti grad Jugoslovenskoj narodnoj armiji. On je to izričito odbio, kao što ste rekli, davši kako će otići u Bosanski Brod i obračunati se, uz ružnu psovku je to rekao, sa Arminom Poharom.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Kad je Arkan izričito odbio da preda kontrolu JNA, recite nam da li je rekao zašto?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: On je rekao, koliko se ja sećam, da treba da sredi situaciju u Bijeljini, pa tek onda da ide u Bosanski Brod.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I šta ste vi shvatili, šta je on mislio kad je to rekao?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Pa, prije svega sam se pitao kako je moguće da armija moćna, JNA, moli nekoga ko je uz sebe imao možda nekih stotinak ljudi, ne znam kol'ko, da se preda grad, a drugo što sam pomislio da treba da srijedi, nisam mogao, ne mogu uopšte da, ovaj, shvatim šta je

to trebalo da bude. Valjda da u gradu srijedi stanje, možda da politički uredi to sve, ja ne znam kako da uredi.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I konačno, recite nam da li ste saznali šta se dogodilo sa džamijama u Bijeljini?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Vidite, tada sam video dvije zastave, možemo ih nazvati srpskim zastavama na džamijama, na dvije džamije u Bijeljini. Dok smo se vozili kroz grad i išli prema toj kasarni, ja sam rekao: "Pogledajte, gospodine Abdiću, gdje su izvesili zastave". A on je nakon desetak metara rekao: "Ne, nisu izvesili nikakve zastave, o čemu ti pričaš?". Vozač se zaustavio, vozač koji nas je vozio se zaustavio, iznenada zakočio i rekao: "Gospodine predsjedniče, pa pogledajte, vidite gdje je zastava, ipak jeste". Ja sam inače naučio tako na reakcije gospodina Abdića, mislim da je bio uplašen, da nije u tom trenutku i sniman od strane nekih tajnih službi i šta ja znam, i da je taj strah bio, i ta silna priča bila pod tim uticajem. A govorilo se kako je došlo do, saznao sam kroz razgovore sa ljudima kako je došlo do eventualne pljačke nekih džamija i tako. To je ono što sam čuo. Ne više od toga.

TUŽILAC AGA: Hvala, time je moje glavno ispitivanje završeno.

SUDIJA KVON: Mene zanima jedna stvar. Molim vas za trenutak da pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Omeragiću, vi ste bili novinar "Slobodne Bosne", "Fokusa", "Dnevnog Avaza", "Oslobođenja" i "Večernjih novosti", je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Nešto manje sam radio, sarađivao, za "Oslobodenje" i "Večernje novosti". Vrlo malo, ali navedeno je tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bili ste ratni reporter "Slobodne Bosne" i "Ljiljana", je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto ste sarađivali sa drugim listovima, to ste povremeno slali neke članke. Je l' to iz vremena od kada je trajao rat u Bosni ili negde ranije?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Negde od 1992. godine, pa do 15. januara 1993. godine ja sam radio za "Slobodnu Bosnu". Nakon toga mi smo, nekolicina novinara izašli iz opkoljenog Sarajeva da bi mogli izvještavati iz onih djelova Bosne koji su bili pod kontrolom Armije, da ne budemo samo u Sarajevu. Dakle, nakon toga smo angažirani, nekolicina nas u "Ljiljanu" koji je bio jedina novina koja je mogla izlaziti, jer u Bosni i Hercegovini uopšte nije bilo papira osim za "Oslobodenje".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste sa Fikretom Abdićem došli u Bijeljinu i koliko ja ovde imam podatak, 6. aprila zabeležili događaje koji su se odigrali u Bijeljini 4. aprila, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Mislim da, ne mogu da se setim tačnog datuma, ali znam da sam bio 4. aprila u Bijeljini. Ali datuma tačnog ne mogu da se sjetim kada sam to zabilježio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada smo čuli u ovim objašnjenjima da ste vi u vašem tekstu zabeležili i nešto što se nije odigralo, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, radilo se o pogrešnoj identifikaciji čovjeka pod imenom Mauzer.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, vi ste u članku naveli da ste se susreli sa Ljubišom Savićem zvanim Mauzer, ali se niste susreli s njim. Vi kažete u drugom pasusu vaše izjave: "U članku spominjem da sam se susreo sa Ljubišom Savićem zvanim Mauzer. Kasnije sam video na fotografiji Mauzera i shvatio da se nisam susreo s Mauzerom nego sa nekim od Arkanovih ljudi".

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, je l' mogu objasniti? Ja sam tokom boravka pred opštinom Bijeljina video čovjeka koga ću kasnije prepoznati na fotografijama kao Mauzera. Radilo se o Ljubiši Saviću koji je

bio tada u uniformi JNA i mislim da je tada imao neku vrstu povlaštenog položaja u očima Željka Ražnatovića Arkana. Dobro se sjećam toga trenutka i mogu vam objasniti kada je jednom vojniku u uniformi JNA, da li je to bila Teritorijalna odbrana, ja ne znam, ili je to bila redovna vojska, ispala puška, prišao je Arkan i mislim da mu je udario šemar i rekao: "Podigni tu pušku, ti si demobilisan". Sličnu sam stvar doživio dakle pred opštinom i upamtio lice tog mladića za koga će kasnije saznati da je Ljubiša Savić Mauzer. Njemu je ispašao, pošto se stalno poigravao sa nožem ovim dvosjeklom, JNA, ovaj, ispašao mu je u jednom trenutku taj nož. I kako je i on vjerovatno vidio to šamaranje vojnika i njegovu demobilizaciju trenutnu, i on se uplašio, i mislim da je dobio neku crvenu boju lica i ovaj, ja sam ga, ja sam stajao pored njega, primjetio sam to lice nešto kasnije. To lice nisam mogao nikada zaboraviti zbog tog iznenadnog straha i nešto kasnije sam uistinu ovaj, u novinama video da se radi o Ljubiši Saviću, a taj čovjek za kojeg sam mislio da je Mauzer, to je, radilo se o Arkanovom čovjeku koji je bio u crnoj uniformi, koji je tako, sa tim oznakama tigrova. Toliko o objašnjenju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ovde kad svedoče novinari, uvek se pominju njihovi tekstovi. Vi u stvari potvrđujete da ste napisali da ste sreli Mauzera, ovo šta ste ovde objasnili, a onda ste posle 11 godina rekli da to nije bilo tačno. Je l' to jedino što nije tačno u ovom vašem članku?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Gospodine, ja bih želio da objasnim da sam 1996. ili 1997. godine video fotografiju Ljubiše Savića koga su predstavljali kao Mauzera i ja sam tada prepoznao, naravno ne nakon 12 godina nego eto, nakon neke tri, četri godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali ja kažem u vezi s ovim vašim člankom, vi ste tek kad ste 2001. godine davali izjavu ovo rekli da to nije tačno napisano, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete u stvari da je taj čovek s kojim ste se sreli bio neki Arkanov čovek. Na osnovu čega ste znali da je to Arkanov čovek?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Na osnovu uniforme i označe "Tigrovii" sa glavom tigra razapljenih čeljusti koji su oni držali na lijevoj ruci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a to znači da ste u ono vreme smatrali da je i Ljubiša Savić koji je u ono vreme, iz Bijeljine, to prepostavljaj da ste znali, da je i on član tih Arkanovih "Tigrova"?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Nije imao, izvinjavam se. Ljubiša Savić je bio u uniformi, sivomaslinastoj, dakle JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali kad ste napisali i zamenili ga za tog Arkanovog čoveka, onda ste verovali da je on član Arkanovih "Tigrova" jer ste vi njega tada, u svom članku identifikovali kao čoveka za koga ste kasnije ustanovili da je nosio uniformu "Tigrova".

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Dakle, radilo se o klasičnoj zameni, mislim da tu nema ništa sporno. Vjerujem da nema ništa sporno, mislio sam za nekoga da je ta ličnost, nakon svega sam video fotografije i shvatio da to nije taj, dakle da je drugi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste vi zajedno, osim sa Fikretom Abdićem došli i sa Biljanom Plavšić, je l' su oni zajedno putovali?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, u različitim kolima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, u različitim automobilima, ali zajedno su došli u Bijeljinu, je l' tako? Vi ste bili u automobilu sa Abdićem?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A automobil Plavšićkin je bio u toj istoj koloni, bilo je nekoliko automobila, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete, Biljana Plavšić je bila u automobilu iza vašeg, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, kad smo isli iz Sarajeva, ali dolazilo bi do smijena. Ukoliko se pretpostavljalo da bi moglo biti barikada na putu i kad bi prolazili kroz srpska većinska mjesta ili ne znam, bošnjačka, hrvatska, mijenjali su se tu. Fikret Abdić bi bio u prvom automobilu, a gospođe Plavšić u drugom. A ako bi tamo prolazili kroz područje koje bi ona mogla na neki način da kontrolira, onda bi ona isla prva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali nesporno je da ste nalazili na prepreke, na blokade, na barikade koje, kako i sami kažete u izjavi, neke su

držali Srbi, neke Hrvati, a neke Bošnjaci. Tako ste vi u svojoj izjavi rekli. Dakle, sve su strane imale neke blokade i barikade.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Pa činjenica je da kad smo išli prema Bijeljini da su to bile samo usputni ovi vojnici koji nisu imali nikakve prepreke na putu, a da smo prve ozbiljnije prepreke uočili u gomilama pjeska, ovaj, mislim negdje pred ulazom u Bijeljinu. A kad smo se vraćali na isti način, eventualno bili su oni ježevi na povratku, na možda dva mjesta negde, ne znam, iznad Zenice i više nismo, ne sjećam se da smo sreli negdje. Ali oni su bili uz put, ti ježevi, bez problema smo prolazili. Ali prvi ozbiljniji zapreke na putu su bile u vidu nekih žutih, žut je bio neki kamion poprečen na putu i bila je jedna velika gomila žutog pjeska sitnog i dvije male gomile šljunka, vi znate šta je to, to jer ovaj malo krupniji ovaj pjesak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, razumem, razumem šta želite da kažete. Ja se samo osvrćem na ovu tačku 4 u vašoj izjavi kad kažete: "Na putu za Bijeljinu su bile postavljene prepreke od kojih su neke držali Srbi, neke Hrvati, neke Bošnjaci". Hoću da konstatujem, dakle bilo je prepreka koje su držale razne strane, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Pa moglo bi se reći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. I onda govorite kako nije bilo, spuštene su bile zavese, nigde nije bilo nikoga, i u jednom momentu neko razgrče zavesu i videli ste kako vas neke oči gledaju i ustanovili da je to strah, to je u tim događajima, to su ratni događaji, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da. Da objasnim, radilo se ovaj, negdje na samom ulazu u Bijeljinu. Dok smo se vozili, u jednom trenutku smo usporili. Sve vrijeme tog našeg puta od nekih možda 6, 7 kilometara, ovaj, na svakih desetak metara sa obe strane puta bili su vojnici u uniformama JNA i svi su gledali od puta sa uperenim puškama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete, obezbeđivali su put. Jer su bili ledjima okrenuti putu kojim vi idete, a oni gledali na jednu ili drugu stranu puta, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da. I vjerovatno je to bio razlog za strah tog stanovništva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali koliko ja razumem, dolaze tu dva člana Predsedništva Bosne i Hercegovine i oni obezbeđuju, najčešće u

takvim okolnostima obezbeđenje je okrenuto leđima putu kojim prolaze ti koje obezbeđuju i posmatra jednu i drugu stranu puta. Oni su obezbeđivali Fikreta Abdića i Biljanu Plavšić, odnosno sve vas koji ste dolazili, ali obezbeđenje je bilo, pretpostavljam za ta dva član Predsedništva koji su došli. Je l' to tako normalno?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, premda mi je djelovalo u isto vrijeme i kao neka vrta pokazivanja sile. Jer ipak je na svakih 10 metara na nekoliko kilometara, sa obe strane puta, previše vojnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ta je poseta bila valjda najavljenata, a oni su smatrali zbog događaje i nereda koji su se tu dešavali, nasilja, ubistava i tako dalje svojom obavezom da obezbede trasu kojom će doći dva člana Predsedništva u Bijeljinu, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, pošto to ne vidim u vašem članku, mada sam ga ovako na brzinu pročitao, da li vi znate šta se dešavalo pre tog vašeg dolaska? Šta se dešavalo u Bijeljini pre tog vašeg dolaska?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ne, nismo imali nikakvih informacija. Čulo se da su postojali neredi, videli smo, videli smo snimke u kojima Arkanova vojska puca na neku zgradu i to je bilo sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li ste mogli tamo da čujete, jer vi ste se, kao novinar, pretpostavljam raspitivali o svim događajima da je 31. marta iz ovoga, iz kafane "Istanbul" pucano na suprotnu stranu, na kafanu "Srbija", da je došlo do incidenata sa muslimanske strane? Je l' vam to poznato?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio samo u posjeti ranjenicima, ranjenim iz te kafane u bolnici, međutim sa svakim mojim pitanjem, mojim korakom, uvijek bi bio neko od Arkanovih ljudi pored mene, tako da ja ne bih mogao da upitam ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' vam bilo poznato da su prethodno Muslimani zauzeli grad i delili oružje u prostorijama sedišta Stranke demokratske skcije? I to delio je upravo Alija Saračević?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ne, ja o tome ne znam ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su bili postavili snajperska gnezda na vodotornju i silosu "Žitoprometa"?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ne, ja o tome ne znam ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste se obavestili o tome kako je došlo do tih događaja u Bijeljini?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Vi ste vidjeli da sam u poslednji momenat dakle otiašao u Bijeljinu i ja sam prihvatio odlazak u Bijeljinu zato što sam čuo da tamo postoji problem koji treba da objasnim. Ja sam krenuo tamo bez ikakvih saznanja prije toga o kojima vi govorite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, mi smo se ovde bavili događajima u Bijeljini, a pošto vi niste bili prisutni tim događajima, ja o samim događajima, sobzirom da niste bili prisutni, neću da vas pitam, ali mi kažite, kad ste slušali "Radio Bijeljinu", čuli ste, koliko vidim, da je pronađeno 25 tela. Na osnovu čega ste vi zaključili da se radi o Muslimanima?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Pa prvo čuo sam to, u to sam siguran, dakle imam uši, dobro sam čuo da se radilo o 25 tela koja su nađena na deponiji, tako je rečeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali moje pitanje nije o tome šta ste čuli, ako su oni bili zauzeli Bijeljinu, verovatno su zauzeli i radio i druge bitne ustanove. Na osnovu čega ste vi zaključili, poenta mog pitanja je na osnovu čega ste vi zaključili da se tu radi o Muslimanima?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Već sam imao iskustva sa tim stvarima, jer sam već bio po ratištima nekim drugim i dobro znam, kad kažem da se o Muslimanima radilo, dobro sam prepostavio da će oni biti žrtve, jer nisu bili niti dobro naoružani, niti su se pripremali za ovaj rat. I u tome je problem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' to znači da je vaša prepostavka bila da se tu radi o Muslimanima ili ste imali neku činjenicu na osnovu koje ste to mogli da zaključite?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, prepostavka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prepostavka. A pošto kažete da nisu imali oružje, pa iz čega su to onda pucali iz ove kafane "Istanbul" i kako su bez oružja postavili ta snajperska gnezda na vodotornju, na silosu "Žitoprometu" ili barikadu u Bijeljini?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam, gospodine Miloševiću, ako neko postavi gnjezdo, barikade, onda treba postojati i žrtva tih silnih snajpera o kojima govorite i žrtva tih barikada koje su, eto, naoružane. Ali tamo, koliko sam ja vidio, Radio Bijeljina je objavio, objavila, ovaj da je 41 žrtva. Dakle, od toga je bilo dvoje Srba, vidjeli ste, od kojih jedna Hrvatica, starica slučajno ubijena dok je bila na balkonu. Dakle, ja ne znam šta su radili ti snajperisti, možda posmatrali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa oni su blokirali grad, prema podacima koje ja imam, ali vi kažete, našli ste, videli ste, to piše u vašem članku: "Pokazuje nam ljes u kome leži starica sa imenom Mirjana Ilić, poginula od zalutalog metka". Ja imam podatke da nije poginula od zalutalog metka nego da su je ubili i to Muslimani. Jeste vi išta čuli o tome?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ne, moja kasnija raspitivanja, nije bitno koja, su govorila su da je ona poginula od zalutalog metka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su vaša kasnija ispitivanja, ali ovaj članak ste odmah objavili?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada ste čuli da je poginula od zalutalog metka?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, ovaj, tada, dok smo bili u toj porodici i dok smo bili iznad leša te starice, tada je rečeno, koliko se ja sjećam da je poginula pa dobro, od zalutalog metka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to ste na osnovu toga što vam je tada rečeno.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Na osnovu toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A vi ste tada otisli u kasarnu JNA kao sigurno mesto, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ne razumijem pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Otišli ste u kasarnu JNA kao mesto koje je trebalo da bude bezbedno, pretpostavljam.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Gospodin Abdić je dakle pregovarao o tome gde će ic' sa gospođom Plavšić, a ja sam bio neka vrsta čovjeka koji

bi se uvalio tu, kao pratrna. I mi smo se našli u kasarni gje je, kažem, bježao taj narod da se skloni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da samo preciziramo i to, maločas je napomenuto da je tamo bilo, kako sam ja zabeležio, ako nisam pogrešno zabeležio da je bilo oko 300 ljudi, je l' tako? U kasarni, tako ste rekli maločas.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Rekao sam maločas, možete provjeriti da je bilo nekoliko stotina ljudi. To je nemoguće odrijediti tačan broj, ovaj, tim pre ako se čovjek nađe u toj gomili, jer ne može je pregledati i sagledati tako da ne znam, bilo je nekoliko stotina ljudi, uspaničenih, onih koji su govorili sa strahom, sa napetošću ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja to razumem, samo sam htio da ovo preciziramo da bi došli do nekih činjenica. Vi kažete u tački 9 svoje izjave: "U kasarni se skrivalo otprilike 700 ili 800 ljudi".

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I oni su opkolili Fikreta Abdića i rekli: "Mi nismo ubice, mi nismo krivi ni za šta" i tako dalje. Tu su bili muškarci i žene i mala deca i starci i ...

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Uglavnom žene, starije žene, nešto malo mlađih i deca. I možda po koji stariji čovjek.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu to uglavnom bili Muslimani, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Mislim da se radilo, nismo mogli da to odredimo ko je, al' mislim da se radilo o mješanom stanovništvu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li izvesno da su ti ljudi došli u kasarnu JNA da se sklone, da nađu zaštitu, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Naravno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jesu li našli zaštitu tamo? Jesu bili tamo zaštićeni?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Tamo su bili, ali ja ništa više od toga ne mogu reći, ali tamo su tražili zaštitu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja vas pitam da li su tamo bili zaštićeni, jer smo ovde čuli objašnjenja da je JNA ugrožavala te ljudе. Jeste vi, na bilo koji način, mogli da ustanovite tako nešto? Oni su otisli tamo, jer su se tamo osećeli sigurnim i potražili zaštitu.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Valjda zato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Valjda zato, ako mogu objasniti, valjda zato što je na Bijeljinu napadao Arkan sa svojim jedinicama i uvodio red sa svojim jedinicama. Valjda zato su tražili zaštitu od regularne vojske, jer to je 4. april ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste gledali susret Arkana i Biljane Plavšić i ovde smo videli, objašnjavali ste na snimku kako Plavšićka ljubi Arkana i iz ove tačke 11 ...

SUDIJA MEJ: Da li je pred svedokom kopija njegove izjave? Gospodine Omeragiću, ako želite da pratite možete, ukoliko je reč o konkretnom paragrafu. Paragraf 11, izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imate u tom paragrafu da je Arkan pokazivao poštovanje prema njoj, kad su se poljubili, da mu je ona rekla "dete moje". Pa ona je mnogo starija od njega, to nije nešto neuobičajeno, je l' tako, gospodine Omeragić?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda kažete da je Plavšićka rekla da je "Arkan spasao Bijeljinu od onih zločina koji su Muslimani nameravali i pripremali izvršiti nad njima, jer bili su pre toga blokirali Bijeljinu", je l' vam to poznato?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, ona je to izjavila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da li je ona to izjavila iz ne znam kojih razloga ili zato što je to bilo tačno? Ona je došla sa Avdićem.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam, ovaj, šta se pripremalo, ali pripreme uopšte nisu dugo trajale, jer je odmah sutradan nakon nekih prvih čarki Arkan ušao u Bijeljinu. I počeo je zauzimati, dakle počeo je uvoditi svoje ljudе, svoj red.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali nesumnjivo, po onome što kažete u tački 12 u svojoj izjavi, Plavšićka je tada rekla da su oni spasli ljudе od zločina.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta to znači da, spasli ljudе od zločina ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, ja ne znam, gospodine Omeragiću, pošto vi svedočite na osnovu izjave, a ne na osnovu glavnog išpitivanja, ja to ne znam, pa vas ja pitam u vezi s onim što piše u vašoj izjavi. Samo da vam to razjasnim. Vi kažete, to je tačka 12 ili, ako nemate obeleženo, to je na trećoj strani izjave pretposlednji pasus, kažete: "Ona je izjavila da je Arkan spasao Bijeljinu od onih zločina koje su Muslimani pripremali i nameravali izvršiti nad njima. Izjavila je da je on spasao ljudе od zločina koje su Muslimani pripremali protiv Srba". Tačka. "Fikret Abdić nije reagirao". Tačka. To je vaša izjava.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači, recite ako sam vas prekinuo, šta ste hteli?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: U tome i jeste stvar. Gospođa Plavšić izjavljuje da je Arkan spasio ljudе od zločina koje su Muslimani pripremali protiv Srba. U isto vrijeme imamo 41 žrtvu objavljenу na radiju i unutar tih žrtava, dakle 38 ili 39 nesrba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja nemam, ja nemam taj podatak , ali samo da se usredsredimo na ovo. Ona je to rekla zato što je cenila da je to tačno, a vi još dodajete da Fikret Abdić nije reagovao, na osnovu čega bi se moglo zaključiti da je i on smatrao da je to tačno, to što vi kažete ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne možemo da dođemo do takvog zaključka i svedok ne može da odgovori zašto Fikret Abdić nije reagovao. Nastavite, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja samo konstatujem ovo šta piše, gospodine Mej. A to je svedok izjavio, tako bar piše u njegovoj izjavi. A dobro, da li je tačno da je novinar "Politike" Biljana Plavšić rekla da je Arkan uradio što je tebalо, da je doneo mir u Bijeljinu? Tako piše u ovoj tački 27, "sprečio zlodela" i tako dalje.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam to čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, a Fikret Abdić, dakle lider Muslimana i to, kao što je vama poznato, čovek koji je dobio najviše glasova na listi u Bosni i Hercegovini, koji je po tom osnovu trebalo da bude predsednik Predsedništva, nije to dovodio u pitanje. Je l' to tako ili ne?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Gospodin Fikret Abdić dosta nije dovođio u pitanje. Posjeduje ličnost koju ja niti mogu, niti imam neke snage da objasnim, ali kad je trebalo da reagira, nije reagirao, a kad je trebalo da kaže bilo šta hrabrije, bilo šta otvorenije, nije se trudio da to izgovori.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Omeragiću, pretpostavljam da nećete da tvrdite da Fikret Abdić bi mogao da ima bilo šta u svom stavu, u pristupu stvari šta bi bilo protiv interesa Muslimana?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Nisam baš siguran da je gospodin Abdić spreman, spreman bilo šta uraditi protiv interesa Muslimana. Mislim da je to duga priča i bojim se da bi nas odvela u neki čorsokak, u nepotrebnu raspravu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je bio član Predsedništva u ime Muslimana. Kao što se sećate, bila su, kako je deklarisano dva Muslimana, dva Srbinja i jedan Jugosloven u Predsedništvu Bosne i Hercegovine. Ta dva Muslimana su bili Izetbegović i Abdić, odnosno Abdić i Izetbegović, jer je Abdić dobio više glasova od Izetbegovića, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad mi recite, molim vas, vi ste napisali u svojoj izjavi, to vam je u tački 15: "U jednoj fazi tog posjeta prišao sam jednom od pripadnika Teritorijalne odbrane, a on nije znao ko sam ja, pa sam ga pitao jeste sasjekli one balije? On je mislio da sam ja jedan od njegovih ljudi, pa je rekao nešto u smislu da, mnogo smo ih poubijali". To ovde kažete.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' se to stvarno desilo?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Imate spisak žrtava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, ne govorim ja o spisku žrtava, možda sam ja nepažljivo pročitao ovaj vaš članak. Gde ste vi to napisali u vašem

članku? Da li biste hteli da mi skrenete pažnju, pošto ne mogu nigde da nađem?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: U anterfileu teksta se nalazi. To je poseban deo teksta, sivkast.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo, žrtve?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam, nisam siguran da govorimo o istoj stvari. Ja vas pitam gde se u tekstu, ne mogu da nađem ovaj događaj gde kažete: "Jeste li sasekli one balije?", a on vam na to odgovara, mislim vi ga pitate kao neka vrsta provokacije, pošto ste vi Musliman pa pitate tog Srbina: "Jeste li sasekli one Balije?". A on vam kaže: "Da", nešto u smislu kako vi kažete, nisam to mogao da nađem u vašem tekstu.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ima to u vašem tekstu?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ne, u tekstu nema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako takvu jednu kardinalnu stvar koju ovde kažete u izjavi niste napisali u tekstu, vi ste napisali tekst "Krvavi Bijeljinski Bajram" i sve ovo što ovde piše. Kako takvu jednu kardinalnu stvar da vi pitate nekog tamo: "Jeste sasekli balije?", a on kaže: "Mnogo smo ih poubijali". Kako to niste napisali nego sad, 2001. godine stavljate u izjavu? Jeste vi izmislili taj događaj, gospodine Omeragiću?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Čekam da završi ovaj, ovaj... Ja nisam ni deseti dio od svih tih događanja stavio u svoj tekst o onome što se dogodilo u Bijeljini, zato što je novinski tekst premali za objavljivanje svega toga. Ja bih vam mogao pričati danima o tome što sam doživio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što se toga tiče, što se tiče kvantitativne, kako bih rekao, kvantitativnog pristupa, vaša ova izjava je otprilike koliki i ovaj vaš novinski tekst. Nisam brojao reči, naravno, ali ne verujem da ima više reči u izjavi nego u novinskom tekstu. Kako jednu tako kardinalnu stvar koju se ovde napisali u izjavi, kako vi ovde razgovarate sa nekim vojnikom, pitate ga: "Jeste sasekli balije?", on kaže: "Mnogo", niste napisali u vašoj izjavi?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Mislim da izjava ima bar četiri puta više teksta nego taj novinski tekst.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ovo ste smatrali nebitnim, pa za to to vam nije ušlo u novinski tekst, takav jedan razgovor?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, možda zato što nema imena i dokaza oko toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, molim vas, vi kažete da je bio jedan novinar Golubović, novinar Televizije Sarajeva, Velimir Golubović prema kome su bili grubi, gurali ga niz stepenice. Je l' tačno da je Golubović bio zet generala Kukanjca, komandanta armijske oblasti?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da. Gospodin Golubović, novinar RTV Sarajevo, bio je zet Kukanjca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I oni su bili grubi prema njemu?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, Arkanov čovjek.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, bili su grubi prema onome ko je blizak generalu JNA, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Mogu vam sve opisati, gospodine Miloševiću. Mogu vam reći da je u trenutku kada je ovaj kolega Golubović rekao da je on novinar TV Sarajevo, da je arkanovac u crnoj uniformi rekao dvojici svojih pratileaca u zelenim uniformama Teritorijalne odbrane: "Vodite ga". I da je u tom trenutku, ovaj zamolio: "Ma nećete me valjda ubiti" ili "ne mojte me ubiti, molim vas", a tada je, kako vidite, i on je dakle imao nekih prepostavki. I u tom trenutku je vozač od gospode Biljane Plavšić pritrčao i tom arkanovcu šapnuo nešto na uho, ja sam čuo da se spominje Kukanjac, ali ovome to nije bilo dovoljno i ovaj arkanovac je rekao: "Još gore, još teže, vodi ga".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, oni su bili, iz onoga šta vi kažete u nekom sukobu sa vojskom?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Pa to je potvrđeno, to je potvrđeno u onim molbama Arkanu da se grad prepusti JNA kada je on to oštro odbio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' vojska nastojala da ne ulazi u sukob već da kontroliše grad i da zaštitи ljude?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Mislim da se tu JNA ništa nije pitala, da je tu glavnu reč vodio Arkan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na osnovu čega vi tvrdite kako je general, ne znam sad o kome se radi, Praščević ili Janković, podnosio Arkanu raport? Jeste vi čuli neki raport? Jeste čuli vi da je on podneo neki raport Arkanu?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ja sam ga video kako prilazi, pravi 'nako četiri koraka, ima na snimku sve to ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Video sam i ja na snimku samo da čovek u uniformi pozdravlja onako kako pozdravljaju ljudi u uniformi, znači prinese ruku kapi, oni tako pozdravljaju i ljude na ulici, i to sam video mnogo puta još i kao đak i kao student i kao građanin. Kad neko nekog sreće i pozdravi, to nije nikakvo predavanje raporta, to je pozdrav. Jeste vi čuli da je predao neki raport?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, stao je mirno ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde to ima na snimku da je stao mirno i šta je onda rekao?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Pa ima na snimku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da je stao mirno, pred Arkanom, general Praščević, je l'? I šta je, predao mu raport?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: I pozdravio ga je, al' ne vidite, mislim da ne vidite, ovaj, Arkana na tom snimku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne vidim. Posle se vidi Arkan kad se rukuju.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, kasnije kad se rukuju, Arkan stoji ležerno i mirno i tek kad ga je ovaj pozdravio, general Praščević ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To što nema na snimku, to ste vi videли?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Pa nije sve moglo biti snimljeno, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pa ako su se pozdravili, je l' to znači da je general predao njemu raport?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Meni je to izgledalo kao raport.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vama je izgledalo. Pa jeste vi služili vojsku?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znate, i ja sam služio vojsku, pa kad se predaje raport onda se valjda nešto saopšti, nešto se kaže, nešto se rapportira, a ovo su se sreli i pozdravili.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ne mislim da je tako bilo. Dakle i dalje ostajem pri tome. Arkan je stajao mirno, ležerno i čekao, a vidite, dobro pogledajte, Praščević pravi četiri koraka, staje mirno, pozdravlja i onda nastavlja dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Praščević dolazi na to mesto na kome ovi već stoje prema tome, on kad dolazi, mora da korača ...

SUDIJA MEJ: Ne, iscrpeli smo tu temu. Molim vas idite dalje, pređite na neku drugu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažite, molim vas, ne mogu da se sad setim o kom Predragu govorite, opisujete da su i vas dvojica Arkanovih vojnika uhvatila pod mišku i hteli da vas vode, to vam je u tački 20, pa se tome usprotivio Predrag, pa je došlo do svađe i to imate u tački 20. Dakle, vas nisu uhapsili, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ovako je to izgledalo, dakle ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, moje pitanje, vas nisu uhapsili, je l' tačno?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Nisu me uhapsili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali imali su namjeru, pa su odustali, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Pa pokazivali su, pokazivali su to kad su me hvatali za ruke i pokušavali da me odvedu, premda im je rečeno da sam nekakav, ovaj, pratilac Fikreta Abdića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i onda vas нико nije dirao, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Pa tada su, upravo tada su ovaj, hteli da me odvedu, međutim taj mladić me je spasao, taj Peđa i tada mi je stavljao, ovaj, na glavu i govorio da će me ubiti ovaj, u crnoj uniformi Arkanovoj. Dok se prepirao sa njim, rekao je: "Nemoj da ga ovde pred tobom ubijem". I tad mi je stavio od te kratke puške, mislim kratka je bila cijev ili neki duži pištolj, ja se ne sjećam apsolutno toga, možda i ne postoji tako nešto, mislim da je ručna izrada. On je tu cijev stavio meni na glavu, ja sam dobro osjetio to po slepoočnici, ovaj, da tu drži i da prijeti u tom trenutku govoreći, svađajući se praktično sa ovim ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda se posle toga ništa nije desilo?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Posle toga je izašao, otvorila su se vrata, mi smo pravili buku veliku u hodniku. Arkan mi nije dozvolio da uđem tamo, na tamo, na taj sastanak koji je bio. I otvorila su se vrata i na vratima se pojavio Arkan. Mogu opisati da je samo napravio prst ovako dvojici ljudi koja su me, ovaj, u tom trenutku dok je dakle, otvaraju se vrata, odmiče se, dakle, svi stoje, ta dva čovjeka u zelenoj uniformi koji slušaju toga arkanovca su me ispod ruke uhvatili. I Arkan je samo pokazao ovako prstima, i oni su odjedanput nestali, sleteli su niz stepenište, možda se sakrili, možda su otišli, uglavnom oni su nestali. Ovaj, prvo je pitao Arkan, ovaj, kad je otvorio vrata: "Kakva je to buka ovdje?". Oni su svi stajali opušteni, ovaj, i u tom trenutku je on samo podigao prst i nestali su. U tom trenutku ja sam prišao tom Peđi i zahvalio mu se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, razumem. Dakle, nisu vas uhapsili i to je incident koji se desio i vama se nije dogodilo ništa.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Hvala Bogu, ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pomenuli ste i ovom kratkom, ne znam da li je to u sažetku, pomenuli ste da ste videli ljudi u starim uniformama JNA, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ti ljudi koji su bili u starim uniformama JNA nisu bili pripadnici JNA. To su bili lokalni teritorijalci?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li biste mogle da mi kažete je li tačno da je tada u Bijeljini Abdić govorio i u kojim vi ste pratili celu tu posetu, je l' on govorio tada u Bijeljini?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Tamo gde je gospodin Abdić govorio, nisam dakle bio prisutan, to je bio taj sastanak zbog kojeg sam bio, koji je trajao možda nekih 35 minuta, ne više, ovaj, ja nisam tamo imao pristupa, jer me je Arkan vratio sa vrata kad sam trebao da udem. On je stajao na vratima i odlučivao o tome ko će ući, ko neće i samo je mene odbacio. I ovoga Golubovića sa njegovom ekipom. Mislim čak da je neko od tih kamermana sa kamerom ušao tamo, da ga je neko pustio, a Golubovića nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, Golubovića, sad mi nije to, ovaj predmet Golubović, ali vi u tački, ovo je tačka 24 kažete: "Rečeno mi je da su emitirali Abdićev govor i da je trajao pet do šest minuta. Tako su mi rekli, ja nisam čuo da je emitovan". Je l' emitovan Abdićev govor na radiju?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ne, gospodine Milošević. Nije emitovan govor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo da se razumemo, ja sam iz ove tačke 24 shvatio da nisu emitovali telefonske razgovore sa ljudima koji su ga na otvorenom telefonu pozvali u studio, je l' tako? Ti razgovori nisu emitovani?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ja sam od jednog od mladića koji su bili na ulazu, čuvari u uniformi uzeo radio tranzistorčić koji sam vidio kad smo ulazili i donio sam taj tranzistorčić i stavio ga, ovaj, do vozača gospodina Abdića i tražio sam tu muziku koja se čula iz studija da bi čuo šta gospodin Abdić priča sa sagovornicima svojim kojim je najavljen da se mogu obratiti na broj telefona. Ja sam našao tu muziku i potražio dalje da nije ista muzika u isto vreme mogla biti. Međutim, ništa nisam čuo. Nisam čuo gospodina Abdića dok je razgovarao na telefon da se to pušta u eter.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali zar sama činjenica da su slušaoci obavešteni da je Abdić u studiju ne potvrđuje da je on govorio. Druga je stvar da li su puštali direktno razgovore sa građanima na otvorenoj liniji, ali ako su građani zvali u studio, valjda su čuli Abdića da govori, pa su onda zvali studio da mu postave pitanja.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Mogao je zvati gospodin Abdić sa javne govornice, nije trebao da bude u radiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kako bi oni znali da ga zovu u radio, ako nije govorio u radiju?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, ali on je bio samo tamo. I vidite, nije se uopšte čuo, javnost ga nije čula. Dakle, ti razgovori te, žalbe ili ne znam, molbe, preklinjanja nisu se uopšte čuli na radiju, dakle nisu ga pustili. To je jednostavno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' vi kažete Abdić nije govorio, dakle u Bijeljini?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ne javno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači nije emitovano ništa od onoga šta je Abdić govorio u Bijeljini?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, što sam ja čuo, jer ja sam tada imao taj tranzistor. Možda su nešto i pustili ali dok sam ja slušao, a mislim da sam ga slušao nekih pola sata, nije ga bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a vama su rekli da je govorio nekih pet, šest minuta na radiju i da je to emitovano. To su vama rekli, to ste isto čuli, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Nije uopšte govorio na radiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete: "Rečeno mi je da su emitirali Abdićev govor i da je trajao pet do šest minuta". Evo čitam vam tu celu rečenicu od velikog slova do tačke. "Rečeno mi je da su emitirali Abdićev govor i da je trajao pet do šest minuta". To vam je u tački 24.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: To je možda druga varijanta ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete "Tako su mi rekli, ali ja nisam čuo". To je tačno da vi kažete da vi niste čuli, ali ima ovo: "Rečeno mi je da su emitirali Abdićev govor i da je trajao pet, šest minuta".

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, možda mi je to neko rekao da ostavljam prostor jer sam nekih 30, 25 minuta, 30 minuta, koliko se sjećam slušao, video gospodina Abdića u studiju, ja sam, ja sam bio preko puta njega. Tu je staklo, ja sam jednostavno gledao u njega kako razgovara na telefon sa građanima koji ga zovu. Ali ja sam u isto vrijeme čuo muziku koja mu je trebala biti pratnja ili podloga, kako kažu, na radiju za ono šta on razgovara

tamo, dakle u pauzama nekim dok se ne nazove, dok on, samo sam čuo tu muziku, nisam čuo glas gospodina Abdića i nisam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, razumem ...

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Nisam bio siguran da li su mu uopšte dali prostora da govori.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto ste vi bili sa Abdićem sve vreme, ispada da on nije video ono šta vi tvrdite da ste videli. Šta je on rekao kao svoj stav, primedbu ili osudu nečega šta se desilo, ako je to bilo ovako kako vi to predstavljate?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Apsolutno ništa. Gospodin Abdić je čak imao neku vrstu prepirke sa mnom kada smo se vraćali. Ja sam pitao gospodinu Abdića: "Šta ćete reći?". On je samo odmahivao rukom i onda je tu nastala prepirkica. Ja sam inače za kratko vrijeme druženja sa gospodinom Abdićem shvatio samo jednu stvar da on ili se trudi da bude bezličan ili je to dio njegove prirode, karaktera. Dakle, da ne reagira ni kad treba ni kad ne treba. Da jednostavno bude neka vrsta čovjeka koji hoda i traži mir i priča o tome kako je on mirovni posrijednik, a da u isto vrijeme ništa ne kaže pred javnošću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' to ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, moram da vas prekinem, imate još tri minuta na raspolaganju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako brzo proleti vreme, gospodine Mej, ja nisam uspeo da steknem vašu naviku da gledam stalno na sat. A dobro, recite mi, gospodine Omeroviću, zašto vi u vašem tekstu nigde ne pomijnete tu pasivnost Abdića, šta je veoma čudno? On je član Predsedništva, došao je tu, ne reaguje na nešto šta vi tvrdite da je bilo tako kako vi tvrdite, zašto vi takav stav koji je takođe jedna kardinalna stvar, zašto niste o tome ništa napisali? Ako je to bilo tako kako vi tvrdite da je bilo.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Recimo da sam to smatrao kao njegovom nekakvom strategijom u koju se nisam želeo mješati u navodnom traženju mira sa gospodom Plavšić. E to mi je prvi put, ovaj put sam išao sa njima jer nisam mogao proći, a inače u drugim prilikama sam bio od Bosanskog Broda, Dervente i do drugih mjesta gdje su oni pokušavali, mislim pokuša-

vali samo da razgovaraju o miru da budu neki posrednici. Dakle, vjerovao sam da je u pitanju neka njegova strategija u koju se nisam želio mješati, jer sam običan novinar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi objašnjavate sastanak u kasarni JNA u Tuzli gde je Plavšićka ponovo izjavila da je Arkan spasao Bijeljinu od zločina nad Srbima, a da ste vi reagovali, otprilike: "Kako možete reći tako nešto, videli ste kakva je tamo situacija". Je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Jesam, reagirao sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Videli ste bolnice, videli ste Muslimana koji su pobegli i sklonili se u kasarnu?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A Plavšićka je rekla: "Ne, ubijeno je više Srba", je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste vi konačno utvrdili? Ovako kako ste napisali u anterfileu, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako ste vi saznali to šta ste ovde ovako napisali? Vi u stvari na neki način kažete da ste tada informisali njih u Tuzli da su izvršeni zločini nad Muslimanima u Bijeljin. A recite mi jeste im objasnili na koji način ste vi to saznali da bi vam oni poverovali?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Oprostite, nisam razumio pitanje, ko mi treba povjerovati?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste, kažete istupili s tim na tom sastanku u Tuzli da je bilo zločina nad Muslimanima u Bijeljini kad je ova Plavšićka rekla: "Ne, ubijeno je više Srba". Jeste li vi tada njih informisali o tome šta ste vi saznali?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Nisam ja ništa gospodu Plavšiću informisao, niti gospodina Abdića, jer nisam u toj poziciji da ih informišem. Ja sam bio čovek koji je gledao svojim očima i ponešto od svega toga što je vidio zaključivao. Kasnije se to ispostavilo tačnim kada je pokojni novinar Vlado Mrkić donio spisak žrtava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, molim vas, ono šta sam vas malo pre pitao o celom tom sastanku sa JNA u Tuzli i o tome šta je rekla Plavšićka, šta ste vi rekli i kako ste vi reagovali, cela ta priča koja stoji u tački 29 vaše izjave, vi ništa od toga niste napisali u vašem tekstu?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Tačno je da nisam napisao u svom tekstu. Ništa oko toga. Ali ja vam opet govorim da bi 10 tekstova bilo dovoljno da se napiše sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, čekajte ali vi ...

SUDIJA MEJ: Ovo mora da bude vaše poslednje pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako je poslednje pitanje. Kažete da ste bili u Bosanskom Brodu, da ga je držao HVO i da je grad već bio razoren. To govorite u tački 32. Ko je razorio Bosanski Brod?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Dakle, gospodine Miloševiću, ono što ja znam to je da je u Lešču, negde na sjeveroistoku opštine Bosanski Brod, oformljena teritorija sa kao čisto srpskim stanovništvom, Srpski Brod, tako se zvao. Ovaj i tu je, kol'ko znam bio glavni čovjek bio Mile Radovanović tamo taksišta iz Broda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, samo da vas pitam. Ja vas pitam za pretposlednju tačku vaše izjave. Vi kažete ovako: "Nekih dva, tri ili četiri dana nakon toga, Abdić i Franjo Boras", Franjo Boras je Hrvat, je l' tako?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Posetili su Bosanski Brod. Ja sam stigao tamo u isto vrijeme. Mogao sam otici tamo sam. Boras i Abdić su zajedno ušli u opštinsku zgradu, a grad je bio pod kontrolom HVO-a. Grad je već bio razoren i oštećen". Znači vi ste došli u Bosanski Brod, grad je pod kontrolom hrvatskih snaga i već je bio razoren i oštećen. Ko je razorio i oštetio Bosanski Brod?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Pa granatiranje, dok sam ja bio tamo, bilo je iz Lešča, iz tog srpskog dijela koji je bio. Pa vjerovatno su ovi uzvraćali, koliko sam mogao da vidim ovaj, i tamo bacali svoje artiljerijsko i to

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Kej.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da, ja imam pitanja za ovog svedoka. Gospodine, koliko puta su se Arkan i Biljana Plavšić poljubili tom prilikom u Bijeljini?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Mislim tri puta koliko sam vidio na snimku. I koliko se sjećam.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da pogledamo sada vaš članak. To je dokazni predmet 564. Idemo redom kroz članak. Dakle, vi na početku uopšteno opisujete posetu Bijeljini, utiske koje ste тамо stekli, zatim opisujete kako Fikret Abdić ide u kasarnu, zatim kako su ga pozvali u opštinu где ga čeka gospođa Plavšić i тамо će da se sastane sa Arkanom. Zatim opisujete kako je Abdić otišao u opštinu i posle sastanka opisujete kako ste išli okolo i razgovarali sa ljudima. To je treća strana. Zatim opisujete bolnicu. Na četvrtoj strani, govorim o engleskoj verziji dokumenta, opisujete kako ste otišli na "Radio Bijeljinu" где je Fikret Abdić trebao da razgovarati sa muslimanskim slušaocima. I na zadnjoj strani opisujete Biljanu Plavšić, generala Praščevića, generala Jankovića i Arkana u parku. I na kraju govorite o tome kako je gospođa Plavšić dala intervju za "Politiku ekspres" i kako je poljubila Arkana na odlasku. Koji smo poljubac videli na snimku u sudnici? Da li je to bio poljubac na dolasku, poljubac odobravanja ili je to bio oproštajni poljubac sa Arkanom?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Vidjeli smo, dakle prilikom dolaska i prvog susreta.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U ovom članku niste uopšte spomenuli poljubac po dolasku. Spomenuli ste samo poljubac na odlasku.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da li je bilo poljupca na dolasku?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Zašto ga niste spomenuli u vašem članku?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Mislim da je u pitanju klasičan zaborav, ništa drugo. Ali ja sam bio tu, vidjeli ste na snimku da sam bio tu. Ja sam to i video.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U vašem članku opisujete vojsku u kojoj desetar ima vića ovlašćenja od dva generala ...

SUDIJA MEJ: Čekajte, to su ipak argumenti

PRIJATELJ SUDA KEJ: Radi se o tome kakva je bila tada situacija u Bijeljini, ne o argumentima. U članku se očito govori o situaciji u kojoj su se ljudi sklonili u kasarnu, to je moja poenta.

SUDIJA MEJ: U redu

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Kad ste otišli u kasarnu, tamo ste videli ljudi koji su tamo potražili utočište, zar ne?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Vi znači opisujete situaciju u Bijeljini u kojoj je Arkan imao kontrolu nad tim gradom?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da li je od njega zatraženo da napusti grad?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Tačnije rečeno, da prepusti grad JNA.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Znači, rečeno mu je da ode?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: A na osnovu onoga šta ste vi videli, sa njim su bile njegove snage. I imao je kontrolu nad gradom?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U tom trenutku, u Bijeljini, vlast je imao Arkan?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Hvala, nemam više pitanja.

TUŽILAC AGA: Dozvolite mi da svedoku postavim nekoliko pitanja.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

DODATNO ISPITIVANJE: TIUŽILAC AGA

TUŽILAC AGA – PITANJE: Dakle, upravo smo utvrdili da je, prema vašem iskazu Arkan imao kontrolu nad gradom i vi ste tamo otišli da biste videli šta se dešava u Bijeljini i tamo ste videli generala na visokom položaju iz Druge vojne oblasti. Da li je on u Bijeljinu došao se tenkovima i artiljerijom kako bi proterao Arkana koji je napao grad?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Ne, stigli su običnim automobilima.

TUŽILAC AGA – PITANJE: U stvari, vi ste u stvari videli zamenika generala koji je bio na čelu Druge vojne oblasti JNA, kako je upravo pozdravio čoveka koji je napao Bijeljinu i druge jugoslovenske građane, zar ne?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Mislim da je na svedoku da kaže šta je video, a ne da nam zastupnik to objašnjava i da navodi svedoka, što mislim da se upravo dešava.

TUŽILAC AGA: Izvinjavam se uvaženom kolegi.

SUDIJA MEJ: Nema potrebe da se njemu izvinjavate niti bilo kome. Izvolite nastavite.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Molim vas dakle gospodine da odgovorite na pitanje.

SUDIJA MEJ: Ali možda biste ipak mogli malo da preformulišete to pitanje.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Gospodine, general iz Druge vojne oblasti nije krenuo u borbu protiv Arkana, zar ne? Kako ga je on dočekao u Bijeljini?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Pa koliko se može vidjeti na onom snimku, gospodin Praščević je došao kao neko, neki neutralni čovjek, neki neutralni pregovarač, neko ko je tako, eto sporedna pojava, u gradu u kome apsolutno vlada sam Željko Ražnatović Arkan.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I zatim je otišao.

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da, vratili su se u trećem tom autu u kome se vidi da dolazimo, vratili su se zajedno u Sarajevo. I general Praščević i Fikret Abdić i gospođa Plavšić.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I moje konačno pitanje je sledeće. Optuženi i moj uvaženi kolega amikus mnogo su govorili o tome šta ste vi rekli istražiteljima, a šta ste ipak uvrstili u svoj novinski članak. I čini se da je iznešena sugestija da ima puno stvari koje niste spomenuli u izjavi, a spomenuli ste ih u vašem članku, a koje su važne. Ali, ukoliko skrenem vašu pažnju na vaš članak, čini mi se da ste u članku spomenuli mnoge važne stvari, na primer, masakr stanovništva, čišćenje koje je obavio Arkan i slično. Dakle, to su takođe sve stvari koje nisu u vašoj izjavi, a mogu da se smatraju važnim, zar ne?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Znači moglo bi da se kaže da ste vi videli mnogo važnih stvari, toliko mnogo da sve nisu mogle da budu spomenute u jednom kratkom članku?

SVEDOK OMERAGIĆ – ODGOVOR: Da. I ako mogu da objasnim ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Aga, ako sam ikad čuo neko sugestivno pitanje, onda je to bilo sada. Vi ste upravo sugerisali odgovor svedoku. Dozvolite svedoku da sam odgovori. Izvolite, gospodine Omeragiću.

SVEDOK OMERAGIĆ: Pa ja kad govorim o ovim stvarima, dakle, i sve što sam govorio za gospodina Miloševića i vama, ja sam u jednom trenutku kad sam došao iz Bijeljine bio u očajnoj poziciji, mislim da sam bio očajan zbog stanja, zbog svega što sam video, a onda i zbog toga što sam se plašio da će sve to što sam video u Bijeljini biti preseljeno na još gori način u druge krajeve Bosne i Hercegovine, dakle, moje domovine. I tada sam vjerovatno bio čovjek koji je bio tako izgubljen da je zaboravljao ono što danas vama izgleda kao ključna stvar, a po čemu se vidi da sam bio prisutan trenutku onog poljupca smrti o kome se govori sve vrijeme, između gospođe Plavšić i Arkana. Eto, vidite, ja to nisam stavio, a danas to izaziva izuzetnu pažnju. Dakle, ja sam se vratio iz Bijeljine kao čovjek koga je čekao, moram vam reći, već prve granate su počele padati taj dan kad sam ja došao u Sarajevo i kad sam ja trebao da pišem, dakle šestog ovaj tekstu kako je ustvrdio gospodin Milošević, već prve granate su počele da padaju, prvi mrtvi ljudi su bili. Tako da je ta vrsta izgubljenosti i dovela do situacije da ja neke stvari koje su izuzetno bile bitne oko ove moje posjete i pisanja u Bijeljini, budu izostavljene iz samog novinarskog teksta, upravo zbog toga što se sve to podudrilo i počeo, što je počela napokon tragedija u kojoj sam bio i sam tri i po godine.

TUŽILAC AGA: Nemam više pitanja.

SUDIJA MEJ: Gospodine Omeragiću, time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli na Međunarodni sud, sada možete da idete. A mi ćemo sada da napravimo pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Molim neka svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK B-1453: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Hvala lepo, izvolite sesti. Gospođo Pek, koliko sam shvatio, vi ćete pokušati da završite sa ovim svedokom danas, to bi bilo poželjno. Mi možemo da radimo do približno 14.00, ali pošto optuženi treba da ima na raspolaganju sat vremena, mislim da je jedini način da to uradimo tako da vi iskoristite svoje vreme tako da biste pokušali da završite s ovim svedokom tako što ćemo mi da pročitamo sami njegov sažetak.

TUŽILAC PEK: Ja sam vam zahvalna, časni Sude, neću da čitam sažetak u ovom slučaju, ali želim da ukažem na dve izjave ovog svedoka 1453 i takođe dva dokazna predmeta pod tabulatorima 1, 3, 4 i 5 koji se uvode po Pravilu 89(F). Ja ću da zamolim svedoka da se pozabavimo ovim dokumentima, a takođe da se ostali dokument uvede po Pravilu 92bis.

SUDIJA MEJ: Dakle, sve formalnosti su odobrene po Pravilu 92bis, a sad vi tražite da se ostali dokumenti uvedu po Pravilu 89(F). Onda je neophodno da svedok to pojasni, ratificuje, potvrdi autentičnost dokumenata.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC PEK

TUŽILAC PEK – PITANJE: Tako je. Svedoče, molim vas da pogledate vašu izjavu. Molim da se svedoku da izjava koja je pod tabulatorom 2, reč je o prvoj strani verzije na engleskom. Molim vas, pogledajte tu prvu stranu i recite da li je vaše ime na toj prvoj strani. Samo govorim o vašem imenu. Da li vidite svoj potpis na dnu te strane?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Pogledajte sada kraj te izjave i pogledajte svoj potpis na kraju te izjave.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Da, moj je potpis.

TUŽILAC PEK – PITANJE: A da li ste stavili svoje inicijale na dnu svake strane ove izjave na engleskom?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Datum na izjavi je 23. januar 1997. godine. Da li ste vi tada pročitali i verziju na BHS ove iste izjave?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Pod uslovom da se unesu dve ispravke o kojima ćemo da govorimo, da li može da kažete da je sadržaj ove izjave istinit po vašem najboljem saznanju i sećanju?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Jest, istinit je.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Molim da se svedoku pokaže verzija na BHS-u, ona je odmah iza verzije na engleskom, pod istim tabulatorom 2. Molim vas, pogledajte prvu stranu. Da li na prvoj strani imate nešto šta želite da ispravite?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Imam da ispravim ovde Bošnjak, ja sam Bosanac, rođen sam u Bosni i Bosanac sam, nisam Bošnjak.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Hvala. Molim vas, pogledajte sad paragraf 19. Da li ima bilo šta u ovom paragrafu šta želite da ispravite?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: U ovom paragrafu imam da ispravim ovo prezime Miličić, ovaj komandant se prezivao Milinčić, "n" treba da se ubaci, Milinčić, a ne Miličić, jer postojao je još jedan čovek, Miličić tu koji je bio.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Hvala, svedoče. Molim da se svedoku pokaže tabulator 1 ove fascikle, prva strana verzije na engleskom, datum 18. april 2002. godine. Molim vas, pogledajte ponovo prvu stranicu i recite da li vidite svoj potpis na dnu te strane i vaš potpis na sledeće tri strane te izjave?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja, moj potpis.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Pogledajte sledeći dokument, to je verzija na BHS iste te izjave. Gospodine svedoče, od kako ste sada u Hague (The Hague)

da li ste imali priliku da pročitate verziju vaše izjave na BHS-u, izjave od 18. aprila 2002. godine?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Imao sam priliku da pročitam.

TUŽILAC PEK – PITANJE: I da li je sadržaj te izjave istinit i tačan po vašem saznanju i sećanju?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Istinit je i tačan, ja sam dao tu izjavu.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, kada ste dali ovu izjavu, da li ste istražitelju Tužilaštva dali tri dokumenta?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Jesam, dao sam dokumenta.

TUŽILAC PEK: Časni Sude, to su dokumenta koja se nalaze pod tabulatorima 3, 4 i 5. Molim da se te dve izjave i ta tri dokazna predmeta koji se nalaze pod ovim tabulatorima uvedu kao dokazni predmeti, uvedu u spis po Pravilu 89(F).

SUDIJA MEJ: Molim sledeći broj dokaznog predmeta.

sekretar: To je 565, časni Sude.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Hvala. Gospodine, molim vas, pogledajte tabulator 6 ove fascikle. Molim vas pogledajte taj dokument i to je dokument na kojem je datum 7. maj 1992. godine. Možete li da nam kažete od koga je ovaj dokument?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ovaj dokument je od Centra službe javne bezbednosti Bijeljina Predraga Ješurića koji je upućen ministru Republike Srpske Bosne i Hercegovine u vezi formiranja policije za izvršavanje zadataka u Brčkom i tako dalje.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Da li prepoznajete potpis?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Prepoznajem potpis Ješurića jer bio je meni direktno načelnik i znam ga lično i prepoznajem potpis. Njegov je potpis.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Molim vas, pogledajte treći paragraf ovog dokumenta koji počine rečima "po odluci".

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Možete li da nam kažete šta opisuje taj paragraf i da li vam je to poznato?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Opisuje da su formirane policijske te jedinice koje će ići u Brčko da čuvaju imovinu i, ovaj, društvenu i privatnu, da su upućene u Brčko snage... Među kojima sam i ja bio jedinicama tim. I nisu mogli izvršiti zadatke, sprečavali su ih drugi.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Ko vas je spremio da obavljate svoje zadatke?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Sprečili su nas iz Teritorijalne odbrane, četnici, takozvani četnici koji su masovno pljačkali i pred nama i nismo se smjeli da upuštamo s njima u konflikt, mi smo samo gledali i posmatrali šta se radi.

TUŽILAC PEK – PITANJE: To su pitanja kojima se svedok bavi u prvoj izjavi u paragrafu 42, časni Sude. A sada vas molim da pogledate izjavu svedoka u BHS verziji, paragraf 7. U paragrafu 7 opisujuće da ste videli konvoje kako dolaze iz Srbije i dovoze vojnu opremu. Recite nam kada ste videli te konvoje?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja sam te konvoje video u aprilu i maju mjesecu, ja sam ih lično pratilo sa službenim vozilima od Srbije do odrijetišta prema Majevici, prema Brčkom, prema Zvorniku.

TUŽILAC PEK – PITANJE: To je april i maj 1992. godine, je li tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: 1992. godine, ja.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Koliko puta ste videli te konvoje?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja sam video konvoje koje sam ja pratilo. Pratio sam ih oko 10 puta u toku ta dva mjeseca, najmanje 10 puta, a video sam, prevoze ih preko mosta preko Save željezničkom prugom, dnevno sam bio, pošto sam bio tamo na jednom punktu, dnevno sam video po dva do tri konvoja, voz da prevozi opremu.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Ne pitam vas za vozove, pitam vas za konvoje. Koliko puta ste pratili konvoje iz Srbije, te koji su dolazili iz Srbije?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja sam lično pratilo najmanje 10 puta te konvoje koji dolaze iz Srbije preko mosta.

TUŽILAC PEK – PITANJE: A od koliko kamiona ili vozila su se sastojali ti konvoji?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: 10 do 20 vozila po mojoj procjeni, ako nisam brojao, al' toliko treba da je bilo vozila, kamiona, teretnih kamiona.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Recite nam, molim vas u kom pravcu, na koje mesto su išli ti konvoji?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja kad sam ih pratio, nekad sam ih otpratio i prema Majevici gore, to jedno selo kod Priboja tu, završava se, to je linija bila ratišta, dotle sam pratio. Kad sam pratnio prema Brčkom, pratnio sam do Brezova Polja, tu se završava isto, dalje nastaje ratište, pa sam, pratnio sam ih prema Zvorniku gore, opština je bila do Šepka, most na Šepku, dotle sam pratnio i odatle se mi policija vraćamo, ne idemo. Oni se tu dalje raspoređuju, što dalje rade, ja to ne znam.

TUŽILAC PEK – PITANJE: To je sve bilo u vreme obavljanja vaših dužnosti saobraćajnog policijaca. U paragrfu 7 opisujuće da ste videli i vozove koji su vozili vojnu opremu. Recite nam kada ste videli te vozove? U kojim mesecima?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Isto sam to sve video u aprilu i maju mjesecu, ja sam radio na kontrolnim punktu u Rači, Srijemska Rača i tu ima pruga željeznička koja dolazi iz Srbije. I prevozili su sa vozovima natovarenim, video sam tenkove natovarene na vozila, video sam ovijeh teških naoružanja na vozilima da se prevozi do Bijeljine, u Bijeljini kraj pruge, tu se završava i od tada se dalje ide.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Koliko vozova ste videli da su prošli, koliko ste ih često viđali?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Pa kad sam radio, ja sam radio najmanje po 12 sati nekad, u toj mojoj smijeni dva do tri konvoja, ta voza su prošla s takvom opremom. Tako prođu, dva do tri voza.

SUDIJA MEJ: Gospođo Pek, mislim da vam je vreme isteklo, ako želite da završimo s ovim svedokom.

TUŽILAC PEK: To je bilo sve, nemam više pitanja, ja sam završila.

SUDIJA MEJ: U redu. Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 1453, da li je tačno da su u Bijeljini podignute barikade?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Tačno je da su podignite barikade, obične prepreke na putu, postavljaju drvo, postavljaju vozilo, to je tačno. U gradu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li, da, u gradu, a da li je tačno da je to organizovala Stanka demokratske akcije?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: To su organizovali narod da bi neku kontrolu vršili ko dolazi i izlazi iz grad i neku kontrolu vršio, tako u tom smislu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete organizovao narod, ja kažem Stranka demokratske akcije, jer su to organizovali Muslimani.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Muslimani, Muslimani organizovali, ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači barikade u Bijeljini su organizovali Muslimani?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Pa Muslimani su tu i živjeli, ne?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da sa na čelu Stranke demokratske akcije tada nalazio Ševal Begić?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ševal Begić, jeste, Begić, tačno je .

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li tačno da je pored njega na visokoj funkciji jedan od organizatora tih barikada bio i Alija Saračević?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Bio je na funkciji on, Alija Saračević je bio na funkciji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, Muslimani su blokirali čitav centar grada, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne može se reći da je blokiran čitav grad i centar grada nego su na pojedinim dijelovima grada postavili barikade, eto radi te kontrole što sam maloprije rek'o.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li se sećate da su tada Muslimani iznosili oružje iz džamije i da su uveče zauzeli grad?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne, niko oružja nije ni imao niti iznosio iz džamije oružje, pogotovu iz džamija. Oni su zauzeli grad, nisu mogli zauzeti grad kad su zauzeli grad arkanovi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govorim pre toga.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne, ne, niko grad nije zauzeo prije arkanovaca. To je bila samo barikada radi kontrola.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači blokiran je grad, ali nije zauzet, to je vaše objašnjenje. Ali da li se sećate snajperskih gnezda na vodotornju, silosu, "Žitoprometu"?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Snajperskih gnezda nije bilo niže, to su samo arkanovci izmislili da pucaju da bi opravdali svoj dolazak. Faktički nije bilo, muslimanskih nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako je upravo dejstvom tih snajpera ranjen Stojan Stojanović? Sećate se toga?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja ne znam tog Stojana Stojanovića da je ranjen niti mi je to poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je ta akcija koju su preduzeli Muslimani u Bijeljini bila preuranjena prema njihovom planu u odnosu na plan Stanke demokratske akcije da u celoj Bosni i Hercegovini krenu prvi dan Bajrama, verovatno četvrtog, a možda i 5. aprila?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja ne znam, ja nisam bio član stranke nikake, niti znam, niti me ko obavještavao štagod. Ja sam bio u policiji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ove barikade i blokada Bijeljine koju su napravili Muslimani je poremetila te pripremljene planove, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja o tom ne znam ništa zašto su oni postavili barikade, oni su zaista postavili da se ubaci u kafić jedan bomba što je bačena i što je ranjen jedno desetak osoba. Imalo je to, reakcija naroda da se barikade postave kako sam ja to shvatio i tako je bilo, a ne za neku drugu akciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da se tada smatrao u muslimanskom rukovodstvu Izetbegovića da samo istovremenom akcijom u celoj Bosni i Hercegovini imaju izgleda na uspeh?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Meni to nije bilo poznato, ja nisam bio član Stranke demokratske akcije, ja sam radio policijski pos'o, drugo ništa nisam radio, to mi nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, kad govorimo o ovim barikadama i o blokadama Bijeljine, je li tačno da su Muslimani tada u centru grada te blokade napravili onda držali bolnicu, Skupštinu Opštine, "Elektro-distribuciju" i druge objekte, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne, barikade nisu bile u centru grada, barikade su bile na periferiji grada, da ne ulazi se iz sela, da se gleda ko ulazi iz kontrole. Ne u centru grada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govorim ...

prevodioci: Molimo da pravite pauzu između pitanja i odgovora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govorim o Skupštini Opštine koju su takođe zauzeli, "Elektro-distribuciju" i druge objekte, je l' tako bilo?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: "Elektro-distribucija", ja sam lično bio unutra obezbjeđivao, niko je nije zauzeo. Ni opštinu niko nije zauzeo, ni jednu zgradu nije bila zauzeta u Bijeljini, samo su barikade bile na ulicama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li znate da je iste noći obijen magacin kasarne i da je javno deljeno oružje Muslimanima?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Magacin kasarne nalazi se u Patkovači, nije u gradu, to je selo srpsko i tu se nije moglo, u nije mogao bit magacin kasarne i tu je bilo jako obezbjeđenje, nit' je dijeljeno javno oružje u gradu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li u parku napravljen bunker?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne, nikad nije bunker postojao u Bijeljini ni dan danji ne postoji bunker nikakav.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, je li tom blokadom Bijeljine koju ste sami opisali, za koju sami govorite da su izvršili Muslimani, izazvan početak sukoba u Bijeljini, a ne nikavim napadom Srba?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne, tom blokadom nije izazvan sukob, to nije bila blokada, to su obične barikade bile, obične barikade da se kontroliše

kao neki punktovi ko ulazi, da neko ne nosi oružje, tako u tom smislu, nisu blokada grada bile nikakve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto kažete nije bilo na silosu ništa, pronađeno je vatreno oružje na silosu. Je l' vam to poznato, bili ste policajac?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Meni nije to poznato, niđe nisu pronašli oružje, osim što su pokupili te lovačke puške i to oružje što je bilo registrovano javno kod SUP-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je stigao u Bijeljinu 31. marta jedan broj Albanaca?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne. U Bijeljini su svi Albanci pobijeni koji su bili tu domaći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To nisam video ni u kakvim podacima.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Imate sliku pored jedne mesare gde su četiri Albanca ubijena, u novinama je bila slika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li je tačno da su Muslimani očekivali pomoć iz Tuzle koja nije stigla?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja to ne znam da li su očekivali pomoć, ali nije im mogla stići pomoć, vi ako poznajete Bijaljinu, Bijeljina je okružena sa svim srpskim selima, duboko okružena, 20, 30 kilometara okolo su sve srpska sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, ona je bila okružena srpskim selima, a blokirana od strane Muslimana?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Grad, grad samo, ne ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sam grad Bijeljina, ja o gradu i govorim?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Barikade bile samo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li je tog dana 4. aprila pozvao u Bijeljinu JNA da se smiri situaciju, ali je objavio opštu mobilizaciju istog dana?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne razumijem to pitanje. Ko je pozvao na mobilizaciju?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izetbegović.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Nije mi poznato. Ja znam 4. aprila je bilo sve završeno, bio je miran dan 4. aprila, bio Bajram, miran dan bio i ništa se nije dešavalo posebno. Bilo je sve završeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li išta znate o identifikaciji poginulih to kad je sve završeno?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Znadem. Javno je objavljeno da je 41 osoba poginula u sukobima i ima spisak koji je objavila Radio Bijeljina i bio je u novinama spisak tih lica koja su poginula. A to se sve radi o običnim civilima. Ima jedno dvoje djece su poginula, jedan invalid i nešto ovih građana, onako, mladića, uglavnom sve civili. Niko nije ni uniforme nosio, nit' je bio ratnik neki.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi znate tačan broj stradalih u Bijeljini u tim sukobima?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja znam smo koliko je objavljeno na "Radio Bijeljini", javno koliko je rečeno, 41 je objavljen na Radio Bijeljini spisak i u novinama, "Semberške novine" tad se zvala. A kol'ko je stradalo tačno, ja to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, znate samo ono što je objavljeno u tim lokalnim novinama?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja, ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko su od njih bili Srbi, a koliko Muslimani?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: U to 41 bio je jedan Srbin koji je bio neurčunljiv, Mičo neki koji se upleo u tu gužvu i bio je jedan Milo Kurjak, Veljka Lukića Kurjaka brat i jedna je bila Hrvatica, Milka mislim da se prezivala Zarević, to mi je poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ovde su iznošena i druga imena, ne tražim od vas da se vi setite i drugih imena žrtava tada. A da li znate

da su se u naselju Gvozderić Muslimani međusobno sukobili i da je i tu bilo žrtava?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Poznato mi je naselje Gvozdević zove se, a nije nikakvih sukoba bilo među Muslimanima u Bijeljini, nije niko od žrtva pao od Muslimana, niko nije među sebe se sukobili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li znate da je za vreme tog smirivanja stanja u gradu da su Muslimani predali preko 500 dugih cevi?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne. To mi nije poznato, oni nisu imali tog oružja, Muslimani nisu imali oružje. Imali su oružje samo ovo lovačko. Ako se tu broje duge cijevi, to je moguće. Imali su dosta lovaca, imali su oružje, karabine lovačke, puške lovačke, ali to je sve registrovano oružje bilo. To nije bilo oružje koje bi bilo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, vi kao policajac trebalo bi da ste znali broj dugih cevi, da je preko 500 pušaka predato.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: To meni nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li su ova dva incidenta o kojima vi govorite, a koja su prethodila postavljanju barikada bili napadi na dva kafića? "Istanbul" i "Srbija", je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Bila je bomba 31. bačena na kafić "Istanbul". A drugo je veče došao incident između "Srbije" kafića i "Istanbul" kafića. To drugo veče je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li tačno da sa tim incidentima i u kafiću "Srbija" i u kafiću "Istanbul" i uopšte u tome šta se dešavalo niko nema van Bijeljine veze s tim incidentima?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne razumijem kako mislite van Bijeljine?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' bio neko lice koje nije iz Bijeljine u tim incidentima u ta oba kafića, i "Srbija", "Istanbul" i tako dalje, u tome šta je prethodilo sukobu?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja mislim da nije niko bio van Bijeljine tu kad su bili ta dva incidenta. Ja znam, poznat mi je taj mladić iz Dvorova koji je bacio bombu u "Istanbul" i da je drugo veče došlo do incidenta između "Srbije" i tog "Istanbula".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, taj mladić iz Dvorova koji je bacio bombu, taj je odmah uhapšen, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Priveden je u stanicu milicije, a šta je dalje bilo sa njim, ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a pošto govorite sve vreme o Mirku Blagojeviću kao jednom od organizatora sukoba u Bijeljini, je l' on čovek iz Bijeljine, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Jeste, rođeni Bijeljinac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi ga opisujete da je nosio crnu šubaru, dakle nije nosio uniformu JNA, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne, on je bio predstavnik Radikalne stranke i predstavnik takozvanih četnika i tako se javno deklarisao da je četnik i nosio je uniformu..

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hteo sam samo da ...

prevodioci: Molimo da pravite pauze između pitanja i odgovora zbog pre-voda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se prevodiocima, zbog žur-be gledam da se uklopim u ovo vreme. A dobro, vi kažete da je on bio član te Srpske radikalne stranke, to je u Bijeljini, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Predsjednik te stranke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Bijeljini?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Da, u Bijeljini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je l' on podnosio nekome izveštaje ili je on bio u svemu samostalan tamo, je l' imate saznanja o bilo kakvoj vezi sa nekim van Bijeljine?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: To je ogrank stranke iz Srbije, Šešeljeve stranke radikalne, on je sa Šešeljem imao kontakt, Šešelj je dolazio u Bijeljini i on je Šešelu bio odgovoran, jedino je njemu bio odgovoran za svoje postupke i za tu stranku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, vi kažete da ste videli Šešelja i Blagojevića, da su se ponašali kao prijatelji, nisu se ponašali kao podređeni i nadređeni već isključivo kao prijatelji, je l' tako? Govorite u paragrafu 13 u vašoj izjavi.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja. Viđao sam ih često da šetaju po gradu zajedno, video sam u kafani tog Mirka koja se zvala "Srbija", ta kafana. Tu sam ih viđao često, a znalo se da je Šešelj Radikalna stranka i da je Mirko njegov podređeni i da je tu ograna, tu iz Srbije. Mislim ako se smatra sad prijateljem što se zajedno šetaju, mislim da su malo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja samo citiram ovo što vi kažete.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja, ja, to jeste, istina je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, recite mi da li je svojevremeno, mnogo pre ovih svih događaja, JNA napustila Bijeljinu?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Prije tih događaja nije niko napustio Bijeljinu. JNA nije napustila Bijeljinu prije tih događaja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta je bilo od JNA u Bijeljini?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Pa kasarna bila je u Bijeljini i bio je komandant koji je, ovaj, i oficiri u Bijeljini bili su, i kasarna i sve to držala ja JNA. I oružje i sve to je bilo kod JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali tu je bio jedan mali broj ljudi samo, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Mali broj vojnika je bio, ja, ali bili su ovi vojnici lokalni od Bijeljine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi je li tačno da je Srpsku dobrovoljačku gardu predvodio ne taj Blagojević kome pripisujete sve ovo već Ljubiša Savić, zvani Mauzer, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kojoj je on stranci bio?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne znam ja u kojoj je on stranci bio, znam samo da je vojno bio, samo znam da je vojno tu Srpsku dobrovoljačku gardu predvodio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi govorite, to je tačka 32 vaše izjave da su arkanovci nosili oružje proizvedeno u "Zastavi". Znate da je gotovo sve oružja koje je bilo u vojsci, u policiji proizvedeno u "Zastavi"? I vi ste verovatno kao policajac imali oružje proizvedeno u "Zastavi", je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Tačno, imao sam automat iz "Zastave" i pištolj iz "Zastave", sve sam imao iz "Zastave", sve je bilo u "Zastavi", je l'?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, to je jedina fabrika bila pešadijskog naoružanja koliko ja znam u ovoj nekadašnjoj Jugoslaviji. A dobro, vi kažete da ste videli Arkana tamo u Bijeljini, je li tačno da ste ga videli upravo sa jednim Muslimanom i to na Bajram zajedno jeli baklavu?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Jesam, video sam ga sa Zečevićem koji je držao kafanu, Zečević, šetali su išli od mahale, kako mi zovemo mahala, mahala, išli su i eto, da se pokaže dobar, jeo je baklave kod Muslimana na Bajram. Muslimani prave baklave na Bajram, običaj je takvi, oni su išli od kuće dokuće i probali baklave i pitali kako se Muslimani osećaju i tako, u tome smislu. Ja sam ga vido lično kad je prošao ulicom sa Zečevićem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači nije nije bio neprijateljski odnos prema Muslimanima?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Tog momenta nije bio, ali prije nego što je završio, taj... Pobio Muslimane, posle je se postavio kao dobromirac, kako se kaže

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi pominjete, to je tačka 36 vaše izjave da je taj Ferid bio pripadnik Handžar divizije.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: To je o Feridu pisalo u novinama da je on bio pripadnik Handžar divizije, a on nije nikad ni imao diviziju niti je bio pripadnik te divizije, nego je imao svoju privatnu kafanu i privatno radio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' to poznato da je to, pošto vi to pominjete, ne pominjem ja, da je to poznata muslimanska divizija iz Drugog svetskog rata koja je izvršila veliki pokolj nad stanovništvom na teritoriji ...

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja to nisam pominjao da je ta muslimanska jedinica izvršila pokolj, nit sam to pomenuo nego sam pomenuo da se tako nekad zvala Handžar divizija neka, ja ne znam to, to meni nije poznato, ja to nisam pomenuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a šta je radio taj Zečević u to vreme kad ste ga vi videli, kad se sretao sa Arkanom? Ferid Zečević, taj Musliman?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: On je imao svoju kafanu, držao kafanu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li tačno da kad je otisao Arkan i kad su ovi lokalni pripadnici ove jedinice Mauzerove držali vlast tam, da je tada Zečević odveden u zatvor?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Tačno je, Zečević je odveden u logor Batković, tamo je premlaćen, premlaćen i odveden u bolnicu i u bolnici i umro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, je li to nesporno da su to bili postupci tih lokalnih ljudi koji su se tada nalazili i držali tamo vlast?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: U Batkoviću što se sa Zečevićem desilo mislite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da, to što se desilo sa Zečevićem.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: U Batkoviću se to desilo u logoru, sad ko je to uradio, ja ne znam, uglavnom je logor bio u Batkoviću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ko je držao to u Batkoviću, je l' to isto neko od tog lokalnog stanovništva?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne znam ko je osnovao logor u Batkoviću. Uglavnom logor je postojao u Batkoviću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete ovde na, to je tačka 39 ako brojimo od početka, kažete: "U Bijeljini nije bilo rata, jer Muslimani nisu pružili pravi otpor".

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: U Bijeljini nije bilo rata, nije nikakav otpor ni pružen. Takođe su bile obične barikade koje, niko nije ni pružao otpora sa tih barikada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste radili kao saobraćajni policajac upravo u Bijeljini, je l' tako? s

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Zadnje vrijeme sam radio kao saobraćajni policajac, da.s

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi onda govorite u tački 44 o nekim incidentima koji su se desili u Bijeljini. Jesu li ti incidenti koje vi pominjete isključivo bili između građana Bijeljine?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ta dva incidenta koji su se desili u Bijeljini, to je bilo između te dvije kafane i tijeh građana, ja druge ne znam koje vi mislite druge incidente da samo ta dva napomenuo već.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, ovaj Mirko Blagojević koga pominjete, on nije učestvovao u preuzimanju nikakve vlasti u Bijeljini? Je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Na početku nije učestvovao kad su arkanovići došli, nije učestvovao onda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi o tome i govorite.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Da. Kad su oni platili arkanovcima da dođu da završe situaciju u Bijeljini, je li, tako mi je jedan od njihovog štaba rekao, koji sam ja sa njim bio dobar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle to da jednom raščistimo, oni su iznajmljeni od strane lokalnih tu ljudi koji su im platili da dođu da im pomognu da se blokira Bijeljina'

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Tako su rekli, ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala vam lepo. To je vrlo, vrlo bitno da raščistimo, pošto ih niko nije poslao nego vidite, znači plaćeni za to?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja ne znam da li je neko poslao njih, ali oni su došli uglavnom po, da Bijeljinu oslobođe od nekoga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa bila je blokirana, to ste sami rekli, i to od strane Muslimana?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja nisam rekao da je bila blokirana, nego da su bile barikade ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, bile barikade, u redu. A da li išta zнате о nekim oružanim aktivnostima raznih paravojnih formacija prema srpskom stanovništvu na prostorima na kojima ste se vi kretali?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Čijih paravojnih ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Paravojnih formacija i muslimanskih i hrvatskih prema srpskom stanovništvu.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Na prostoru na kojem sam se ja kretao nije bilo paravojnih ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na prostoru gde ste se vi kretali nije ih bilo?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne, to je sve bilo srpsko ovaj, teritorija, tu nije bilo. Ja sam radio u srpskoj policiji, tu nije bilo nikakvih mogućnosti da se formiraju te paravojne organizacije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste imali ikakva saznanja o granatiranju Bosanske Dubice 13. septembra 1991. godine?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste išta čuli ili je imalo ikakvog uticaja na te događaje ono šta se događalo na teritoriji Bosanskog Broda, takođe pred kraj 1991. godine, pa Šamca, takođe 1991. godine?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Slušao sam preko medija o tome dešavanjima, ali ništa se kod nas nije dešavalo da to je za nas nešto poremetilo u to vrijeme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Radi toga se ništa nije poremetilo, ali ste slušali da su tu žrtve u svim tim događanjima bili Srbi, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: To preko medija sam slušao, preko radio stanica, a ne 'nako da sam ja saznao lično, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da vlasti Bosne i Hercegovine nisu preduzele potrebne mere da se suprotstave tim sukobima koji su počeli na teritoriji Bosne i Hercegovine?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne znam, ja nisam bio političar, ja sam bio obični policajac radnik, a ne, nisam se bavio politikom uopšte.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja onda neću ni da vas pitam o tim događajima. Nekoliko stvari još da proverimo. Vi govorite da je Arkan bio u Brčkom i da ste ga lično videli u Brčkom?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što je on iš'o u Brčko?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja ga nisam pit'o što je iš'o, al' sam ga video tamo u Brčkom sa svojom jedinicom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se išta desilo u Brčkom, jeste čuli za neke masakre nad Srbima koji se tada, pre Arkanovog dolaska događali?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja nisam čuo, ja sam bio tu među baš srpskom vojskom tu i o tome niko ništa nije pričao da su Muslimani uradili u Brčkome neke masakre ili nešto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sećate li se, na primer aprila 1993. 108. brigada Armije Bosne i Hercegovine kojom je komandovao Ramiz Pljakić, kad je u Opštini Brčko, selo Bilište, vi ste tamo išli, svi zarobljeni vojnici Vojske Republike Srpske su mučeni, a posle svši ubijeni?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: ... (izbrisano po nalogu Pretresnog veća) ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, jeste li 1992. godine između juna i decembra bili na toj teritoriji, da li znate išta o jednom velikom broju napada na srpsko civilno stanovništvo, pljačku imovine, paljevine kuća, crkava, odvođenja u logor, početkom juna, ne znate ništa o tome?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' znate gde je Bosanska Bijela, na primer?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vam je isto tamo u blizini Brčkog. To je 11. juna napad na srpsko stanovništvo bio.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: To mi nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi pominjete u tački 54 Gorana Jelisića, je li tačno da ste ga videli onda kad je došao, kad je jedan Musliman bacio ručnu bombu na tri srpska polcajca koji su igrali šah i da ih je ubio?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Tad nisam video nego sam video (izbrisano po nalogu Pretresnog veća) ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete u ovoj, to je tabulator 2 ...

SUDIJA MEJ: Prvo dajte kopiju svedoku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vas je pitala gospođica Pek, to je tačka 7, bili ste na dužnosti kao saobraćajni policajac na granici Srbije i Bosne i Hercegovine u Sremskoj Rači, i primali ste naređenja od komandira Stanice javne bezbednosti Bijeljina da pratite konvoje i vi kažete da je tu bila oružje, municija i druga vojna oprema ...

TUŽILAC PEK: Mislim da je to zapravo, tabulator 1.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, to je možda neka greška u ovome kako je meni ukoričeno, ali ne menja na stvari, pošto prepostavljam da znamo o čemu se radi. Vi ste maločas govorili o tome da je bilo nekoliko kamiona koje ste vi pratili. Otkud vi znate da je to bilo oružje, municija, vojna oprema i tako dalje?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Pa znam po tome što su iz nekih kamiona virile topovske cijevi i drugo naoružanje koje se nije moglo sakriti u kamionu, videli se i sanduci municije i zaključio sam šta drugo može voziti konvoj nego ratnu opremu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete šta drugo može voziti kamion nego ratnu opremu, a vi tu opremu niste videli?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Video sam, u stvari nisam sve video, ali koje su mogle da se vide video sam. Koje se ne mogu prikriti, normalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A recite mi, ja sam ovde imao nekoliko dokumenata koji se odnose na vas lično, vi ste ovde imali sasvim uredno i bez ikakvih teškoća, koliko vidim, radili u policiji i posle svih ovih incidenata, da li možete da mi kažete je li bilo neke diskriminacije prema vama zato što ste bili Musliman?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Dok sam radio, nije bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi dokle ste radili, pošto kažete dok sam radio nije bilo?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Radio sam do 15. juna 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, posle svih tih događaja u Bijeljini vi ste radili kao policajac u Centru javne bezbednosti u Bijeljini?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I nije bilo nikakve diskriminacije?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Jedino što nas Muslimane nisu upućivali da radimo sa arkanovcima, ovaj, oni su određivali patrolu arkanovaca, jednoga Srbina sa dva arkanovca, išli su raditi po gradu. A nas tu nisu upućivali. Sad, ja nisam to smatrao diskriminacijom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi, koliko je bilo Muslimana tada osim vas u stanici javne bezbednosti u Bijeljini?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Mislite ukupno u stanici ili samo u mojoj stanici saobraćajne milicije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi i jedno i drugo, ako znate podatak. Ako ne znate, recite mi onaj podatak koji znate.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Nas je bilo u mojoj stanici saobraćajne milicije 12 Muslimana, koliko se ja sjećam, a bilo je u drugoj toj stanici opšte milicije jedno 25 Muslimana, tako da je ukupan broj mogao da se svede na 35 do 40 Muslimana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a koliko je ukupno bilo policaca tada u toj stanici javne bezbednosti?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Kad je bilo mirno stanje, kad nisu počeli sukobi, bilo je oko 120 policajaca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pogledajte, molim vas, to je valjda ovaj tabulator naknadno što sam dobio, 6. Vi ste maločas spomenuli da ste zajedno sa drugim policajcima išli da obavite ove zadatke i tu se kaže da su u Brčko upućene, meni je ova fotkopija prilično zacrnjena po sredini pa ne mogu da pročitam svaku reč: "Rezervni sastav milicije iz Bijeljine, Ugljevića" i ne mogu da pročitam ovo poslednje mesto jer je nečitka kopija ...

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: I Lopare.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I Lopare, dobro, znači "Iz Bijeljine", tu spadate vi, "Ugljevića i Lopara, isključivo u cilju zaštite društvene i privatne imovine, obezbeđenja objekata i nastojanja da se na području van ratnih dejstava normalizuje život". Je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu to bili vaši zadaci?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Bili su naši zadaci, to su nam i rekli da radimo, al' nismo mogli raditi' to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, ovde piše dalje: "Prema izveštajima iz Brčkog, tu svoju ulogu i izvršava".

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Mi to nismo mogli izvršiti. Tu ulogu nismo od ovije paravojnih formacija i od ovije bijeljinskeh četnika, jer oni su javno pljačkali, kupili vojne kamione i robu, cigare, robnu kuću, mi nismo mogli da se mješamo, nama su rekli da se ne mješamo tu. Mi smo to posmatrali, jednostavno posmatrali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ti znači da ovo šta se šalje Ministarstvu unutrašnjih poslova ovde, to se šalje Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srpske, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I šalje načelnik Centra bezbednosti Bijeljine, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači da ovaj izveštaj koji se šalje Ministarstvu unutrašnjih poslova iz Bijeljine netačno prikazuje stanje u Bijeljini.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Netačno prikazuje. Lažan izveštaj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srpske je imalo netačne podatke po ovome šta vi tvrdite, je l' tako?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Tako je bilo, ja sam tako bio tu prisutan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li imate vi ijedan primer da je posle toga što ste nazvali da i nije bio nikakav rat u Brčkom, da li imate jedan primer da je činjena, eto, da to nazovemo nepravda, malretiranje ili diskriminacija muslimanskog stanovništva na tom području?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ja nisam rek'o da nije rat bio u Brčkom nego da nije bio u Bijeljini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Bijeljini, u Bijeljini. Da li je bilo kakvog maltretiranja, diskriminacije ili nepravde prema muslimanskom stanovništvu na tom području?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: A bilo je itekakvog maltretiranja i ubistava, ne samo nepravde. Posle su, kad su četvrti dan završeno, peti dan se formirale patrole milicije sa dva arkanovca i jednim Srbinom, išli su od kuće do kuće i spiskove imali sumnjivih osoba i skupljali i vodili. Od tih osoba je mnogo i nestalo. Jedan primer samo da vam navedem gde su ubijena čitava porodica Biščanovića, žena i dvoje djece i jednog njiovoga sina koji je, snimali su barikade i oni su na video snimku videli da je taj, navodno njegov sin učesvao u barikadama i kad su došli da privedu tog sina njihovog, oni se malo suprostavili onako, što ga vode, zašto ispituju. I ovi arkanovci su pobili čitavu porodicu, to je poznato celoj javnosti. I na kraju kad su doveli da uporede sa video snimkom, nije taj momak bio na barikadama, pustili ga, danas danji taj momak je živ. I posle toga, tako se to otišlo od kuće do kuće i probiralo koga će da eliminišu. Ja znam, na primjer, isto je neki Romanija zvani Ćirić, preziva se Romanija koji ode u arkanovce i baš kad sam ja radio javiše da je ranjen Romanija, ranio ga arkanovac. Doveo nekoga Kemu, priveo i uzeo pištolj i pištoljom ranio Romaniju u vrat. Slučajno. Kad sam došao, oni su išli kod jednog Muslimana po oružje i počeo je, uzeli su oružje i tako sami sebe ranili. Sve su radili, ovaj, mislim, posle tih, kad se to završilo u miru, sve su ranjeno u miru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi sobzirom da ste mi rekli o broju policijaca Muslimana koji su nastavili da rade u miliciji, koliko po vašem saznanju je bilo Muslimana u Vojsci Republike Srpske? Iz tog vašeg kraja, na području Bijeljine, širem području Bijeljine?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Toga momenta nije bilo Muslimana u Vojsci Republike Srpske, jer nije bio aktivni tu niko od Muslimana. Kasnije su mobilisali Muslimane, jednostvano mobilise ga u Vojsku Republike Srpske, morali su ići, mobilisani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi tvrdite da su Muslimani koji su bili u Vojsci Republike Srpske prinudno bili mobilisani?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Mobilizacija je jedna prinudna stvar, svako. Čim dobiješ poziv, moraš se javiti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, je l' bila neka razlika u odnosu koji je zauzet tada perma Srbima i prema Muslimanima?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Ne znam, ja nisam bio u vojski toj. Ja sam bio u policiji srpskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, u ovome šta ste vi bili delu, znači policijskom delu, vi sami kažete nije bilo diskriminacije. Da li ste čuli za neki slučaj diskriminacije u vojsci u odnosu između Srba i Muslimana, kad govorimo o Vojsci Republike Srske?

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Čuo sam da su ih vodili na Majevicu i da su kopali oni rovove na prednjoj liniji, a ovi su bili pozadi, čekali kad će se ti rovovi završiti da zauzmu taj položaj, da su, mnogi su izginuli na tim rovovima, ovaj, pucali su na njih Muslimani, mislili su da je to vojska srpska.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, hvala vam lepo, nemam više pitanja.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Nemam pitanja.

SUDIJA MEJ: Gospodo Pek?

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC PEK

TUŽILAC PEK – PITANJE: Jedno veoma kratko pitanje. U paragrafu 52 vaše izjave je nešto o čemu želim da vas pitam. Vi ste napustili policiju 15. juna zato jer su svi Muslimani poslati da odu i nije im više bilo dozvoljeno da obavljaju policijske dužnosti? To stoji u vašoj prvoj izjavi, u tabulatoru 2.

SVEDOK B-1453 – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC PEK: Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Gospodine B-1453, time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite na Međunarodni sud. Sada možete da idete. Pričekajte samo trenutak dok spustimo zavese. Rasprava se sada prekida i nastavlja sledeći utorak.

TUŽILAC PEK: Časni Sude, samo jedna stvar pre nego što prekinemo raspravu. Mi smo se nadali da ćemo da završimo svedočenje i druga dva svedoka po Pravilu 92bis.

SUDIJA MEJ: Pričekajte trenutak da se zavese spuste jer ne čujem od ove buke. Svedok sada može da napusti sudnicu. Upravo su nam dostavili novi popis svedoka, to je čini mi se novi popis svedoka za sledeću nedelju.

TUŽILAC PEK: Tačno. Želim vas samo informisati da svedok B-1780 neće da svedoči kao što je prvo bilo predviđeno. Svedok B-1122 će početi u utorak, a zatim će posle njega da dođe C-028. B-1780 morao je da ode kući, jer nismo uspeli da ga saslušamo danas.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Znači vi nećete da pozvete B-1780 ili ćete ga da pozvete kasnije?

TUŽILAC PEK: Pozvaćemo ga kasnije, njegovo svedočenje je odloženo.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Dobro. Na ovom popisu vidiš jedno ime koje nije odobreno.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Ako je to Rivije (Michel Riviere), moram da vam kažem da će amikusi u vezi s time da podnesu podnesak. To ćemo sutra da završimo.

SUDIJA MEJ: Molim vas da učinite to. Da li ste želeli još nešto da kažete?

TUŽILAC PEK: Ne, to je sve.

SUDIJA MEJ: U redu, razmotrićemo podnesak u vezi gospodina Rivijea kad dobijemo odgovor amikusa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li sam dobro razumeo, gospodine Mej, upravo je ovakav redosled kakav je na ovom popisu, uz izuzetak 1780 koji će naknadno biti pozvan, je l' tako? Samo je to promena?

TUŽILAC PEK: Časni Sude, da, to je jedina promena. 1780 će kasnije da svedoči, neke naredne nedelje, to se vidi na drugoj strani ovog popisa svedoka.

SUDIJA MEJ: Da, ostali idu ovakvim redosledom kao što je na popisu. Međutim, na popisu je još jedno ime o kojem tek treba saslušati argumente strana.

SUDIJA KVON: B-1116 je uklonjen s popisa.

TUŽILAC PEK: Da.

SUDIJA MEJ: Rasprava se nastavlja u utorak ujutro.